

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

L 186

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 53

20 lipca 2010

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 632/2010 z dnia 19 lipca 2010 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1126/2008 przyjmujące określone międzynarodowe standardy rachunkowości zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do Międzynarodowego Standardu Rachunkowości (MSR) 24 oraz Międzynarodowego Standardu Sprawozdawczości Finansowej (MSSF) 8 ⁽¹⁾ 1
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 633/2010 z dnia 19 lipca 2010 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1126/2008 przyjmujące określone międzynarodowe standardy rachunkowości zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do Interpretacji IFRIC 14 Komitetu ds. Interpretacji Międzynarodowej Sprawozdawczości Finansowej ⁽¹⁾ 10
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 634/2010 z dnia 19 lipca 2010 r. rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę (Ricotta di Bufala Campana (ChNP)) 14
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 635/2010 z dnia 19 lipca 2010 r. otwierające procedurę przyznawania pozwoleń na wywóz sera do Stanów Zjednoczonych Ameryki w 2011 r. w ramach niektórych kontyngentów GATT 16
- Rozporządzenie Komisji (UE) nr 636/2010 z dnia 19 lipca 2010 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 22

Cena: 4 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

Rozporządzenie Komisji (UE) nr 637/2010 z dnia 19 lipca 2010 r. zawieszające składanie wniosków o pozwolenia na przywóz w odniesieniu do produktów cukrowniczych w ramach niektórych kontyngentów taryfowych	24
Rozporządzenie Komisji (UE) nr 638/2010 z dnia 19 lipca 2010 r. w sprawie wydawania pozwoleń na przywóz w odniesieniu do wniosków złożonych w ciągu pierwszych siedmiu dni lipca 2010 r. w ramach kontyngentu taryfowego na przywóz wysokiej jakości wołowiny na mocy rozporządzenia (WE) nr 620/2009.....	26
Rozporządzenie Komisji (UE) nr 639/2010 z dnia 19 lipca 2010 r. zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych należności przywózowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 877/2009 na rok gospodarczy 2009/10	27

DECYZJE

2010/400/UE:

- ★ **Decyzja przedstawicieli rządów państw członkowskich Unii Europejskiej z dnia 8 lipca 2010 r. w sprawie mianowania sędziów Sądu .....**

29

2010/401/UE:

- ★ **Decyzja Rady z dnia 13 lipca 2010 r. w sprawie istnienia nadmiernego deficytu na Cyprze**

30

2010/402/UE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 15 grudnia 2009 r. w sprawie planowanej przez Niderlandy pomocy państwa, przyznającej producentom wyrobów ceramicznych zwolnienie z podatku na ochronę środowiska C 5/09 (ex N 210/08) (notyfikowana jako dokument nr C(2009) 9972) ⁽¹⁾.....**

32

2010/403/UE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 14 lipca 2010 r. wyłączająca produkcję i sprzedaż hurtową energii elektrycznej we włoskiej Makroregionie Północ oraz sprzedaż detaliczną energii elektrycznej odbiorcom końcowym podłączonym do sieci średniego, wysokiego i bardzo wysokiego napięcia we Włoszech z zakresu stosowania dyrektywy 2004/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady koordynującej procedury udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych (notyfikowana jako dokument nr C(2010) 4740) ⁽¹⁾.....**

44

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 632/2010

z dnia 19 lipca 2010 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1126/2008 przyjmujące określone międzynarodowe standardy rachunkowości zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do Międzynarodowego Standardu Rachunkowości (MSR) 24 oraz Międzynarodowego Standardu Sprawozdawczości Finansowej (MSSF) 8

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 lipca 2002 r. w sprawie stosowania międzynarodowych standardów rachunkowości ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 3 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1126/2008 ⁽²⁾ przyjęto określone międzynarodowe standardy rachunkowości oraz ich interpretacje istniejące w dniu 15 października 2008 r.
- (2) W dniu 4 listopada 2009 r. Rada Międzynarodowych Standardów Rachunkowości (RMSR) opublikowała zaktualizowany Międzynarodowy Standard Rachunkowości (MSR) 24 *Ujawnianie informacji na temat podmiotów powiązanych*, zwany dalej „zaktualizowanym MSR 24”. Celem zmian wprowadzonych w zaktualizowanym MSR 24 jest uproszczenie definicji podmiotu powiązanego i usunięcie przy tym pewnych wewnętrznych niespójności, a także zwolnienie jednostek związanych z rządem z niektórych wymogów ujawniania informacji w odniesieniu do transakcji z podmiotami powiązanyymi.
- (3) Konsultacje z Grupą Ekspertów Technicznych (TEG) z Europejskiej Grupy Doradczej ds. Sprawozdawczości Finansowej (EFRAG) potwierdziły, że zaktualizowany MSR 24 spełnia techniczne kryteria przyjęcia określone w art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1606/2002. Zgodnie z decyzją Komisji 2006/505/WE z dnia 14 lipca 2006 r. powołującą Grupę Kontrolującą Opinię Dotyczące Standardów Rachunkowości z zadaniem doradzania Komisji w kwestii obiektywizmu i neutralności opinii Europejskiej Grupy Doradczej ds. Sprawozdaw-

czości Finansowej (EFRAG) ⁽³⁾, Grupa Kontrolująca Opinię Dotyczące Standardów Rachunkowości przeanalizowała opinię EFRAG w sprawie przyjęcia zmian i poinformowała Komisję, że opinia ta ma wyważony charakter i jest obiektywna.

- (4) Przyjęcie zaktualizowanego MSR 24 pociąga za sobą konieczność wprowadzenia zmian do Międzynarodowego Standardu Sprawozdawczości Finansowej (MSSF) 8 celem zapewnienia spójności międzynarodowych standardów rachunkowości.
- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1126/2008.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Regulacyjnego ds. Rachunkowości,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1126/2008 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) Międzynarodowy Standard Rachunkowości (MSR) 24 zostaje zastąpiony przez zaktualizowany MSR 24 zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia;
- 2) Międzynarodowy Standard Sprawozdawczości Finansowej (MSSF) 8 zostaje zmieniony zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Wszystkie przedsiębiorstwa stosują MSR 24 oraz zmiany do MSSF 8 zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia najpóźniej wraz z rozpoczęciem swojego pierwszego roku obrotowego rozpoczynającego się po dniu 31 grudnia 2010 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 243 z 11.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 320 z 29.11.2008, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 199 z 21.7.2006, s. 33.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 lipca 2010 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

MIĘDZYKARODOWE STANDARDY RACHUNKOWOŚCI

MSR 24	<i>MSR 24 Ujawnianie informacji na temat podmiotów powiązanych</i>
MSSF 8	<i>Zmiany do MSSF 8 Segmenty operacyjne</i>

Międzynarodowy Standard Rachunkowości 24**Ujawnianie informacji na temat podmiotów powiązanych****CEL**

- 1 Celem niniejszego standardu jest zapewnienie, aby sprawozdanie finansowe jednostki ujawniało informacje niezbędne do zwrócenia uwagi na prawdopodobieństwo, że na sytuację finansową bądź zysk lub stratę jednostki może wpływać fakt istnienia podmiotów powiązanych oraz transakcje i nierozliczone salda należności, w tym zobowiązania, pomiędzy takimi podmiotami.

ZAKRES

- 2 **Niniejszy standard stosuje się w odniesieniu do:**
  - a) **identyfikacji związków i transakcji pomiędzy podmiotami powiązanymi;**
  - b) **identyfikacji nierozliczonych sald należności, w tym zobowiązań, pomiędzy jednostką a jej podmiotami powiązanymi;**
  - c) **identyfikacji okoliczności, w jakich wymagane jest ujawnienie pozycji wymienionych w pkt a) i b); oraz**
  - d) **określania informacji, które powinny być ujawnione w odniesieniu do takich pozycji.**
- 3 **Niniejszy standard wymaga, aby informacje dotyczące związków i transakcji pomiędzy podmiotami powiązanymi oraz nierozliczonych sald należności, w tym zobowiązań, pomiędzy nimi były ujawniane w skonsolidowanym i jednostkowym sprawozdaniu finansowym jednostki dominującej, współnika lub inwestora, sporządzonym zgodnie z MSR 27 *Skonsolidowane i jednostkowe sprawozdania finansowe*. Niniejszy standard stosuje się również do jednostkowych sprawozdań finansowych.**
- 4 Transakcje pomiędzy podmiotami powiązanymi oraz nierozliczone salda należności i zobowiązań w stosunku do innych jednostek w grupie ujawnia się w sprawozdaniu finansowym jednostki. Transakcje pomiędzy podmiotami powiązanymi oraz nierozliczone salda należności i zobowiązań wewnątrz grupy kapitałowej wyłącza się na etapie sporządzenia skonsolidowanego sprawozdania finansowego grupy.

CEL UJAWNIANIA INFORMACJI NA TEMAT PODMIOTÓW POWIĄZANYCH

- 5 Związki pomiędzy podmiotami powiązanymi są naturalną cechą działalności handlowej i gospodarczej. Na przykład jednostki często prowadzą część swej działalności poprzez jednostki zależne, wspólne przedsięwzięcia oraz jednostki stowarzyszone. W takich okolicznościach jednostka ma możliwość wpływania na politykę finansową i operacyjną jednostek będących przedmiotem inwestycji poprzez kontrolę, współkontrolę lub przy użyciu znaczącego wpływu.
- 6 Związki pomiędzy podmiotami powiązanymi mogą wpływać na zysk lub stratę oraz sytuację finansową jednostki. Podmioty powiązane mogą zawierać transakcje, których podmioty niepowiązane by nie zawarły. Na przykład jednostka sprzedająca swojej jednostce dominującej dobra po koszcie wytworzenia może nie sprzedawać ich na takich samych warunkach innemu odbiorcy. Ponadto transakcje pomiędzy podmiotami powiązanymi mogą nie być realizowane w takich samych kwotach jak transakcje pomiędzy podmiotami niepowiązanymi.
- 7 Na zysk lub stratę oraz sytuację finansową jednostki mogą wpływać związki pomiędzy podmiotami powiązanymi nawet wtedy, gdy transakcje pomiędzy podmiotami powiązanymi nie mają miejsca. Już samo istnienie związku może wpływać na transakcje jednostki z innymi podmiotami. Jednostka zależna może na przykład zakończyć związki z partnerem handlowym w momencie nabycia przez jednostkę dominującą innej jednostki zależnej w ramach tej samej grupy kapitałowej, prowadzącej taką samą działalność jak poprzedni partner handlowy. Z kolei dany podmiot może powstrzymać się od działań na skutek znaczącego wpływu innego podmiotu – jednostka zależna może na przykład otrzymać od swej jednostki dominującej zakaz prowadzenia działalności badawczo-rozwojowej.
- 8 W świetle powyższego, wiedza na temat transakcji i nierozliczonych sald należności, w tym zobowiązań, jednostki oraz jej związków z podmiotami powiązanymi może wpływać na ocenę działalności jednostki przez użytkowników sprawozdania finansowego, w tym na ocenę ryzyka i szans stojących przed jednostką.

DEFINICJE

9 W standardzie posłużono się terminami o następującym znaczeniu:

Podmiot powiązany jest osobą lub jednostką związaną z jednostką, która sporządza sprawozdanie finansowe (w niniejszym standardzie nazywaną „jednostką sprawozdawczą”).

a) Osoba lub bliski członek rodziny tej osoby jest związany z jednostką sprawozdawczą, jeżeli ta osoba:

- (i) sprawuje kontrolę lub współkontrolę nad jednostką sprawozdawczą;
- (ii) ma znaczący wpływ na jednostkę sprawozdawczą; lub
- (iii) jest członkiem kluczowego personelu kierowniczego jednostki sprawozdawczej lub jej jednostki dominującej.

b) Jednostka jest związana z jednostką sprawozdawczą, jeżeli spełniony jest jeden z poniższych warunków:

- (i) Jednostka i jednostka sprawozdawcza są członkami tej samej grupy (co oznacza, że każda jednostka dominująca, zależna i współzależna jest związana z pozostałymi jednostkami).
- (ii) Jedna jednostka jest jednostką stowarzyszoną lub wspólnym przedsięwzięciem innej jednostki (lub jednostką stowarzyszoną lub wspólnym przedsięwzięciem członka grupy, której członkiem jest ta inna jednostka).
- (iii) Obydwie jednostki są wspólnymi przedsięwzięciami tego samego trzeciego podmiotu.
- (iv) Jedna jednostka jest wspólnym przedsięwzięciem trzeciej jednostki, a dana inna jednostka jest jednostką stowarzyszoną trzeciej jednostki).
- (v) Jednostka jest programem świadczeń po okresie zatrudnienia na rzecz pracowników jednostki sprawozdawczej lub jednostki związanej z jednostką sprawozdawczą. Jeżeli jednostka sprawozdawcza jest sama w sobie takim programem, sponsorujący pracodawcy są również związani z jednostką sprawozdawczą.
- (vi) Jednostka jest kontrolowana lub wspólnie kontrolowana przez osobę określoną w pkt a).
- (vii) Osoba określona w pkt a) ppkt (i) ma znaczący wpływ na jednostkę lub jest członkiem kluczowego personelu kierowniczego jednostki (lub jednostki dominującej tej jednostki).

Transakcja z podmiotem powiązanym jest przekazaniem zasobów, usług lub zobowiązań pomiędzy jednostką sprawozdawczą a podmiotem powiązanym, niezależnie od tego, czy transakcja jest odpłatna.

Bliscy członkowie rodziny danej osoby są członkami rodziny, co do których istnieje przypuszczenie, że mogą wywierać wpływ na tę osobę lub podlegać wpływowi tej osoby w swoich kontaktach z jednostką. Można do nich zaliczyć:

- a) dzieci i małżonka lub partnera życiowego tej osoby;
- b) dzieci małżonka lub partnera życiowego tej osoby; oraz
- c) osoby pozostające na utrzymaniu tej osoby lub małżonka lub partnera życiowego tej osoby.

Świadczenie łączy w sobie wszystkie świadczenia pracownicze (według definicji w MSR 19 *Świadczenia pracownicze*), w tym świadczenia pracownicze, do których odnosi się MSSF 2 *Płatności w formie akcji*. Świadczenia pracownicze stanowią wszelkie formy wynagrodzenia wypłaconego, przypadającego do zapłaty lub zapewnianego przez jednostkę lub w jej imieniu w zamian za usługi świadczone na rzecz jednostki. W ich skład wchodzi też wynagrodzenie wypłacane w imieniu jednostki dominującej w stosunku do jednostki. W skład świadczenia wchodzi:

- a) krótkoterminowe świadczenia pracownicze, jak pensje i składki na ubezpieczenie społeczne, płatny urlop wypoczynkowy i płatne zwolnienia chorobowe, udziały w zyskach i premie (jeśli są wypłacane w ciągu dwunastu miesięcy od zakończenia okresu) oraz świadczenia niepieniężne (jak opieka medyczna, zakwaterowanie, samochody oraz bezpłatne bądź dotowane dobra lub usługi) na rzecz obecnych pracowników;
- b) świadczenia po okresie zatrudnienia, jak emerytury, pozostałe świadczenia emerytalne, emerytalne ubezpieczenie na życie albo emerytalna opieka zdrowotna;

c) pozostałe długoterminowe świadczenia pracownicze, w tym urlop udzielany pracownikom z tytułu wysługi lat, urlop naukowy, nagrody jubileuszowe bądź inne długoterminowe świadczenia pracownicze, długoterminowe świadczenia rentowe oraz, jeśli nie są one płatne w całości w okresie dwunastu miesięcy od zakończenia okresu, udziały w zyskach, premie i odroczone wynagrodzenie;

d) świadczenia z tytułu rozwiązania stosunku pracy; oraz

e) płatności w formie akcji.

Kontrola jest to zdolność do kierowania polityką finansową i operacyjną jednostki w celu osiągnięcia korzyści ekonomicznych z jej działalności.

Współkontrola jest to określony w umowie podział kontroli nad działalnością gospodarczą.

Kluczowy personel kierowniczy to osoby posiadające uprawnienia i odpowiedzialność za planowanie, kierowanie i kontrolowanie czynności jednostki w sposób bezpośredni lub pośredni, w tym każdy dyrektor (wykonawczy bądź inny) tej jednostki.

Znaczący wpływ jest to prawo do uczestniczenia w podejmowaniu decyzji z zakresu polityki finansowej i operacyjnej jednostki; nie oznacza on jednak sprawowania kontroli nad tą polityką. Znaczący wpływ można uzyskać na podstawie posiadanych udziałów, statutu lub umowy.

Pojęcie rząd odnosi się do rządu, agencji rządowych oraz innych podobnych organów lokalnych, krajowych lub międzynarodowych.

Jednostka powiązana z rządem jest to jednostka kontrolowana, wspólnie kontrolowana lub podlegająca znaczącemu wpływowi rządu.

10 Rozważając wszystkie możliwe związki występujące pomiędzy podmiotami powiązanymi, zwraca się uwagę na istotę związku, a nie jedynie jego formę prawną.

11 W kontekście niniejszego standardu za podmioty powiązane nie uznaje się:

a) dwóch jednostek tylko z racji tego, iż posiadają wspólnego dyrektora lub innego członka kluczowego personelu kierowniczego lub z racji tego, że członek kluczowego personelu kierowniczego jednej jednostki ma znaczący wpływ na drugą jednostkę;

b) dwóch wspólników tylko z racji tego, iż sprawują współkontrolę nad wspólnym przedsięwzięciem;

c) (i) instytucji lub osób zapewniających źródła finansowania;

(ii) związków zawodowych;

(iii) jednostek użyteczności publicznej;

(iv) departamentów i agencji rządowych, które nie kontrolują ani nie kontrolują wspólnie jednostki sprawozdawczej i nie mają na nią znaczącego wpływu;

jedynie na podstawie ich rutynowych kontaktów z jednostką (mimo iż mogą one ograniczać swobodę działania jednostki lub uczestniczyć w jej procesach decyzyjnych);

d) pojedynczego odbiorcy, dostawcy, udzielającego koncesji, dystrybutora lub agenta, z którym jednostka prowadzi znaczącą część działalności, tylko w oparciu o przesłankę zależności ekonomicznej.

12 W definicji podmiotu powiązanego pojęcie jednostki stowarzyszonej obejmuje jednostki zależne tej jednostki stowarzyszonej, a pojęcie wspólnego przedsięwzięcia obejmuje jednostki zależne tego wspólnego przedsięwzięcia. Zatem, przykładowo, jednostka zależna jednostki stowarzyszonej i inwestor mający znaczny wpływ na jednostkę stowarzyszoną są ze sobą powiązani.

UJAWNIANIE INFORMACJI

Wszystkie jednostki

13 Związki pomiędzy jednostką dominującą a jej jednostkami zależnymi ujawnia się niezależnie od tego, czy pomiędzy tymi podmiotami powiązanymi miały miejsce transakcje. Jednostka ujawnia nazwę swojej jednostki dominującej oraz – jeśli jest to inny podmiot – również nazwę jednostki dominującej najwyższego szczebla. Jeśli ani jednostka dominująca, ani jednostka dominująca najwyższego szczebla nie sporządzają skonsolidowanego sprawozdania finansowego dostępnego do użytku publicznego, ujawnia się także nazwę następnej w kolejności jednostki dominującej, która sporządza takie sprawozdanie finansowe.

14 Aby dać użytkownikowi sprawozdania finansowego możliwość wyrobienia sobie zdania na temat wpływu związków pomiędzy podmiotami powiązanymi na jednostkę, należy ujawnić informacje dotyczące związków pomiędzy podmiotami powiązanymi w przypadku, gdy jest sprawowana kontrola, niezależnie od tego, czy miały miejsce transakcje pomiędzy podmiotami powiązanymi.

- 15 Wymóg ujawnienia związków, właściwych dla podmiotów powiązanych, między jednostką dominującą a jej jednostkami zależnymi jest dodatkowym wymogiem obok wymogów ujawniania informacji zawartych w MSR 27, MSR 28 *Inwestycje w jednostkach stowarzyszonych* i MSR 31 *Udziały we wspólnych przedsięwzięciach*.
- 16 Paragraf 13 dotyczy następnej w kolejności jednostki dominującej. Jest to pierwsza jednostka dominująca w grupie powyżej bezpośredniej jednostki dominującej, sporządzająca skonsolidowane sprawozdanie finansowe dostępne do użytku publicznego.
- 17 **Jednostka ujawnia informacje dotyczące świadczeń dla kluczowego personelu kierowniczego łącznie oraz dla każdej z następujących kategorii:**
- a) krótkoterminowe świadczenia pracownicze;
  - b) świadczenia po okresie zatrudnienia;
  - c) pozostałe świadczenia długoterminowe;
  - d) świadczenia z tytułu rozwiązania stosunku pracy; oraz
  - e) płatności w formie akcji.
- 18 **Jeśli w okresach objętych sprawozdaniami finansowymi jednostka przeprowadzała transakcje z podmiotem powiązanym, ujawnia ona informacje dotyczące istoty związku z podmiotem powiązanym oraz wszelkie informacje dotyczące tych transakcji i nierozliczonych sald należności, w tym zobowiązań, niezbędnych użytkownikom do zrozumienia potencjalnego wpływu tego związku na sprawozdanie finansowe. Są to wymogi dotyczące ujawniania informacji uzupełniające w stosunku do wymogów określonych w paragrafie 17. Ujawniane informacje zawierają co najmniej:**
- a) kwotę transakcji;
  - b) wysokość nierozliczonych sald należności, w tym zobowiązań, oraz:
    - (i) ich warunki łącznie z informacją dotyczącą sposobu ich zabezpieczenia i sposobu, w jaki zostaną one rozliczone; oraz
    - (ii) szczegóły dotyczące wszelkich udzielonych bądź otrzymanych gwarancji;
  - c) rezerwy na należności wątpliwe związane z wysokością nierozliczonych sald należności; oraz
  - d) koszt ujęty w ciągu okresu dotyczący należności nieściągalnych lub wątpliwych należnych od podmiotów powiązanych.
- 19 **Ujawnienia wymaganego przez paragraf 18 dokonuje się odrębnie dla każdej z następujących kategorii:**
- a) jednostka dominująca;
  - b) jednostki sprawujące współkontrolę nad jednostką lub mające na nią znaczący wpływ;
  - c) jednostki zależne;
  - d) jednostki stowarzyszone;
  - e) wspólne przedsięwzięcia, w których jednostka jest współnikiem;
  - f) kluczowy personel kierowniczy jednostki bądź jej jednostki dominującej; oraz
  - g) pozostałe podmioty powiązane.
- 20 **Klasyfikacja kwot przypadających do zapłaty na rzecz podmiotów powiązanych lub należności od podmiotów powiązanych w poszczególnych kategoriach wymagana przez paragraf 19 stanowi rozszerzenie zawartego w MSR 1 *Prezentacja sprawozdań finansowych* wymogu dotyczącego ujawniania informacji, które powinny być prezentowane w sprawozdaniu z sytuacji finansowej lub informacji dodatkowej. Kategorie te zostały rozszerzone w celu przedstawienia bardziej szczegółowej analizy sald z podmiotami powiązanymi i mają zastosowanie do transakcji pomiędzy podmiotami powiązanymi.**
- 21 **Oto przykłady transakcji ujawnianych w przypadku, gdy są przeprowadzane z podmiotem powiązanym:**
- a) zakup lub sprzedaż dóbr (gotowych lub niezakończonych);
  - b) zakup lub sprzedaż nieruchomości i innych aktywów;
  - c) świadczenie usług lub korzystanie z nich;
  - d) umowy leasingowe;
  - e) transfer prac badawczych i rozwojowych;

- f) transfer na podstawie umów licencyjnych;
  - g) transfer na podstawie umów o finansowaniu (łącznie z pożyczkami i wnoszeniem kapitału w środkach pieniężnych lub wkładem niepieniężnym);
  - h) udzielanie gwarancji i zabezpieczeń;
  - (i) zobowiązania do wykonania pewnej czynności, jeżeli w przyszłości nastąpi lub nie nastąpi określone wydarzenie, w tym umowy niewykonane (*) (ujęte i nieujęte); oraz
  - j) rozliczanie zobowiązań w imieniu jednostki lub przez jednostkę w imieniu danego podmiotu powiązanego.
- 22 Uczestnictwo jednostki dominującej lub jednostki zależnej w programie określonych świadczeń, który dzieli ryzyko pomiędzy jednostki wchodzące w skład grupy kapitałowej, jest transakcją między podmiotami powiązanymi (zob. paragraf 34B MSR 19).
- 23 Informacje, iż transakcje pomiędzy podmiotami powiązanymi odbyły się na warunkach równorzędnych z tymi, które obowiązują w transakcjach zawartych na warunkach rynkowych, ujawniane są tylko wtedy, gdy warunki te mogą zostać potwierdzone.
- 24 **Podobne pozycje mogą być ujawniane łącznie, chyba że ich odrębne ujawnienie jest niezbędne dla zrozumienia wpływu transakcji pomiędzy podmiotami powiązanymi na sprawozdanie finansowe jednostki.**
- Jednostki powiązane z rządem**
- 25 **Jednostka sprawozdawcza jest zwolniona z określonego w paragrafie 18 wymogu ujawniania informacji w odniesieniu do transakcji z podmiotem powiązanym i nierozliczonych sald, w tym zobowiązań, w stosunku do:**
- a) rządu, który sprawuje kontrolę lub współkontrolę nad jednostką sprawozdawczą lub ma na nią znaczący wpływ; lub
  - b) innej jednostki, która jest podmiotem powiązanym, ponieważ ten sam rząd sprawuje kontrolę lub współkontrolę nad jednostką sprawozdawczą i tą drugą jednostką lub ma na nie znaczący wpływ;
- 26 **Jeżeli jednostka sprawozdawcza stosuje zwolnienie przewidziane w paragrafie 25, ujawnia ona następujące informacje na temat transakcji z podmiotem powiązanym i nierozliczonych sald, o których mowa w paragrafie 25:**
- a) nazwa rządu i charakter jego związku z jednostką sprawozdawczą (tzn. kontrola, współkontrola lub znaczący wpływ);
  - b) następujące informacje, odpowiednio szczegółowe, by umożliwić użytkownikom sprawozdań finansowych jednostki zrozumienie wpływu, jaki transakcje z podmiotem powiązanym mają na jej sprawozdanie finansowe:
    - (i) istota i kwota poszczególnych indywidualnie znaczących transakcji; oraz
    - (ii) w odniesieniu do pozostałych transakcji, które nie są znaczące indywidualnie lecz zbiorowo, jakościowe lub ilościowe wskazanie ich zakresu. Rodzaje transakcji obejmują transakcje wymienione w paragrafie 21.
- 27 Jednostka sprawozdawcza, rozważając poziom szczegółowości informacji, które mają zostać ujawnione zgodnie z wymogami określonymi w paragrafie 26 pkt b), bierze pod uwagę stopień zbliżenia związku pomiędzy podmiotami powiązanymi i inne czynniki istotne dla ustalenia stopnia znaczenia transakcji, takie jak informacje na temat tego, czy dana transakcja:
- a) jest znacząca pod względem wielkości;
  - b) została przeprowadzona na zasadach nierynkowych;
  - c) nie wchodzi w zakres normalnych, codziennych operacji gospodarczych, tak jak zakup lub sprzedaż przedsiębiorstw;
  - d) została notyfikowana organom regulacyjnym lub organom nadzoru;
  - e) została zgłoszona osobom zarządzającym wyższego szczebla;
  - (f) podlega zatwierdzeniu przez udziałowców/akcjonariuszy.

DATA WEJŚCIA W ŻYCIE I OKRES PRZEJŚCIOWY

- 28 Jednostka stosuje niniejszy standard retrospektywnie w odniesieniu do rocznych okresów rozpoczynających się dnia 1 stycznia 2011 r. i później. Wcześniejsze stosowanie – bądź to całego standardu bądź to częściowego zwolnienia w odniesieniu do jednostek powiązanych z rządem, o którym mowa w paragrafach 25-27 – jest dozwolone. Jeżeli jednostka stosuje cały standard lub wspomniane częściowe zwolnienie do okresu rozpoczynającego się przed 1 stycznia 2011 r., fakt ten ujawnia.

WYCOFANIE MSR 24 (2003 R.)

- 29 Niniejszy standard zastępuje MSR 24 *Ujawnianie informacji na temat podmiotów powiązanych* (zaktualizowany w 2003 r.).

(*) W MSR 37 Rezerwy, zobowiązania warunkowe i aktywa warunkowe umowy niewykonane zdefiniowano jako umowy, w przypadku których żadna ze stron nie wypełniła żadnego ze swoich obowiązków lub obie strony wypełniły swoje obowiązki w równym, niepełnym stopniu.

Dodatek

Zmiany do MSSF 8 Segmenty operacyjne

A1 W paragrafie 34 wprowadza się następujące zmiany (nowy tekst został podkreślony, tekst usunięty został przekreślony). Dodaje się paragraf 36B.

- 34 Jednostka dostarcza informacje na temat zakresu, w jakim jest zależna od jej głównych klientów. Jeżeli przychody z tytułu transakcji z zewnętrznym pojedynczym klientem stanowią 10 lub więcej procent łącznych przychodów jednostki, jednostka ujawnia ten fakt, łączną kwotę przychodów uzyskanych od każdego tego rodzaju klienta oraz wskazuje segment lub segmenty wykazujące te przychody. Jednostka nie ma obowiązku ujawniania tożsamości głównego klienta, ani określania kwoty przychodów, które każdy z segmentów wykazuje w związku z tym klientem. Na potrzeby niniejszego MSSF grupę jednostek, o których jednostka sprawozdawcza wie, że znajdują się pod wspólną kontrolą, uznaje się za jednego klienta., Jednakże konieczne jest dokonanie oceny tego, czy także rząd (krajowy, stanowy, prowincjonalny, terytorialny, lokalny lub zagraniczny w tym agencje rządowe oraz inne podobne organy lokalne, krajowe lub międzynarodowe) oraz jednostki, które według wiedzy jednostki sprawozdawczej znajdują się pod kontrolą tego rządu, uznaje się za jednego klienta. Dokonując takiej oceny, jednostka sprawozdawcza uwzględnia zakres integracji gospodarczej między tymi jednostkami.
- 36B MSR 24 Ujawnianie informacji na temat podmiotów powiązanych (zaktualizowany w 2009 r.) zmienia paragraf 34 w odniesieniu do rocznych okresów rozpoczynających się 1 stycznia 2011 r. i później. Jeżeli jednostka stosuje MSR 24 (zaktualizowany w 2009 r.) w odniesieniu do wcześniejszego okresu, stosuje również zmianę do paragrafu 34 w odniesieniu do tego wcześniejszego okresu.
-

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 633/2010**z dnia 19 lipca 2010 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1126/2008 przyjmujące określone międzynarodowe standardy rachunkowości zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do Interpretacji IFRIC 14 Komitetu ds. Interpretacji Międzynarodowej Sprawozdawczości Finansowej****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 lipca 2002 r. w sprawie stosowania międzynarodowych standardów rachunkowości ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 3 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1126/2008 ⁽²⁾ przyjęto określone międzynarodowe standardy rachunkowości oraz ich interpretacje istniejące w dniu 15 października 2008 r.
- (2) W dniu 15 listopada 2009 r. Komitet ds. Interpretacji Międzynarodowej Sprawozdawczości Finansowej (IFRIC) opublikował dokument *Przedpłaty w ramach minimalnych wymogów finansowania* zawierający zmiany do Interpretacji IFRIC 14, zwane dalej „zmianami do IFRIC 14”. Celem tych zmian jest usunięcie niezamierzonych skutków IFRIC 14 w sytuacjach, kiedy jednostka, która jest objęta minimalnymi wymogami finansowania, dokonuje przedpłaty składek i w określonych okolicznościach byłaby zmuszona do ujęcia ich jako koszt. Jeżeli program określonych świadczeń jest objęty minimalnymi wymogami finansowania, to zgodnie ze zmianami do IFRIC 14 taka przedpłata, podobnie jak każda inna przedpłata, musi być traktowana jako składnik aktywów.
- (3) Konsultacje z Grupą Ekspertów Technicznych (TEG) z Europejskiej Grupy Doradczej ds. Sprawozdawczości Finansowej (EFRAG) potwierdziły, że zmiany do IFRIC 14 spełniają techniczne kryteria przyjęcia określone w art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1606/2002. Zgodnie z decyzją Komisji 2006/505/WE z dnia

14 lipca 2006 r. powołującą Grupę Kontrolującą Opinię Dotyczące Standardów Rachunkowości z zadaniem doradzania Komisji w kwestii obiektywizmu i neutralności opinii Europejskiej Grupy Doradczej ds. Sprawozdawczości Finansowej (EFRAG) ⁽³⁾, Grupa Kontrolująca Opinię Dotyczące Standardów Rachunkowości przeanalizowała opinię EFRAG w sprawie przyjęcia zmian i poinformowała Komisję, że opinia ta ma wyważony charakter i jest obiektywna.

(4) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1126/2008.

(5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Regulacyjnego ds. Rachunkowości,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1126/2008 wprowadza się zmiany do Interpretacji IFRIC 14 Komitetu ds. Interpretacji Międzynarodowej Sprawozdawczości Finansowej zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Wszystkie przedsiębiorstwa stosują zmiany do IFRIC 14 zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia najpóźniej wraz z rozpoczęciem swojego pierwszego roku obrotowego rozpoczynającego się po dniu 31 grudnia 2010 r.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 lipca 2010 r.

W imieniu Komisji

José Manuel BARROSO

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 243 z 11.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 320 z 29.11.2008, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 199 z 21.7.2006, s. 33.

ZAŁĄCZNIK

MIĘDZYKARODOWE STANDARDY RACHUNKOWOŚCI

IFRIC 14	Zmiany do IFRIC 14 <i>Przedpłaty w ramach minimalnych wymogów finansowania</i>

ZMIANY DO IFRIC 14

Paragrapy 16-18 i 20-22 zostały zmienione.
Dodano paragrafy 3A, 27B i 29.

KONTEKST

- 3A W listopadzie 2009 r. Rada Międzynarodowych Standardów Rachunkowości zmieniła interpretację IFRIC 14, tak by usunąć niezamierzone konsekwencje wynikające z traktowania przedpłaty z tytułu przyszłych składek w niektórych okolicznościach, w których istnieją minimalne wymogi finansowania.

UZGODNIONE STANOWISKO

Korzyść ekonomiczna dostępna w postaci obniżenia składek

- 16 Jeśli nie istnieją minimalne wymogi finansowania w odniesieniu do składek związanych z przyszłym zatrudnieniem, korzyścią ekonomiczną dostępną w postaci obniżenia przyszłych składek są:
- (a) [usunięty];
  - (b) przyszłe koszty zatrudnienia dla jednostki w każdym okresie oczekiwanego czasu trwania programu lub oczekiwanego czasu istnienia jednostki, w zależności od tego, który z nich jest krótszy. Przyszłe koszty zatrudnienia dla jednostki nie obejmują kwot, które będą ponoszone przez pracowników.
- 17 Jednostka określa przyszłe koszty zatrudnienia, stosując założenia spójne z założeniami zastosowanymi do określenia zobowiązań z tytułu określonych świadczeń oraz z sytuacją, która istniała na koniec okresu sprawozdawczego zgodnie z MSR 19. Z tego względu jednostka nie powinna zakładać żadnych zmian świadczeń wynikających z programu do momentu dokonania zmian w programie przy jednoczesnym założeniu stałego poziomu zatrudnienia w przyszłości, chyba że na koniec okresu sprawozdawczego jednostka jest zdecydowana w możliwy do udowodnienia sposób dokonać redukcji liczby pracowników objętych programem określonych świadczeń. W tym drugim przypadku założenia dotyczące przyszłego poziomu zatrudnienia powinny uwzględniać tę redukcję.

Wpływ minimalnych wymogów finansowania na korzyści ekonomiczne dostępne w postaci obniżenia przyszłych składek

- 18 Jednostka analizuje minimalne wymogi finansowania na dany dzień pod kątem składek, które muszą pokryć a) dotychczasowe niedobory składek z tytułu przeszłego zatrudnienia określonych na podstawie zasad minimalnego finansowania oraz b) przyszłe zatrudnienie.
- 20 Jeśli istnieją minimalne wymogi finansowania w odniesieniu do składek związanych z przyszłym zatrudnieniem, korzyścią ekonomiczną dostępną w postaci obniżenia przyszłych składek jest suma:
- (a) wszelkich kwot obniżających przyszłe składki w ramach minimalnych wymogów finansowania związane z przyszłym zatrudnieniem, ponieważ jednostka dokonała przedpłaty (tzn. zapłaciła daną kwotę przed wymaganym terminem); oraz
  - (b) przyszłych kosztów zatrudnienia w każdym okresie oszacowanych zgodnie z paragrafami 16 i 17, pomniejszonych o oszacowane składki w ramach minimalnych wymogów finansowania, które byłyby wymagane w związku z przyszłym zatrudnieniem w tych okresach, jeżeli nie zostałaby dokonana przedpłata określona w pkt (a).
- 21 Jednostka szacuje przyszłe składki w ramach minimalnych wymogów finansowania związane z przyszłym zatrudnieniem, biorąc pod uwagę wpływ istniejących nadwyżek określonych na podstawie zasad minimalnego finansowania, ale z wyłączeniem przedpłaty opisanej w paragrafie 20 pkt (a). Jednostka przyjmuje założenia spójne z zasadami minimalnego finansowania oraz, w przypadku czynników nie określonych przez te zasady, założenia spójne z założeniami zastosowanymi do określenia zobowiązań z tytułu określonych świadczeń oraz z sytuacją, która istniała na koniec okresu sprawozdawczego zgodnie z MSR 19. Szacunkowe wyliczenie uwzględnia wszelkie spodziewane zmiany wynikające z zapłaty przez jednostkę minimalnych składek, kiedy są one wymagane. To szacunkowe wyliczenie nie uwzględnia jednak wpływu spodziewanych zmian zasad oraz warunków podstawy minimalnego finansowania, które na koniec okresu sprawozdawczego faktycznie nie obowiązywały lub nie zostały określone w umowie.
- 22 Jeśli jednostka określa kwotę, o której mowa w paragrafie 20 pkt (b), i przyszłe składki w ramach minimalnych wymogów finansowania związane z przyszłym zatrudnieniem przekraczają w jakimkolwiek okresie przyszłe koszty zatrudnienia określone zgodnie z MSR 19, nadwyżka ta zmniejsza kwotę korzyści ekonomicznych dostępnych w postaci obniżenia przyszłych składek. Jednakże kwota określona w paragrafie 20 pkt (b) nie może być nigdy niższa niż zero.

DATA WEJŚCIA W ŻYCIE

- 27B Dokument *Przedpłaty w ramach minimalnych wymogów finansowania* dodaje paragraf 3A i zmienia paragrafy 16-18 i 20-22. Jednostka stosuje wspomniane zmiany w odniesieniu do okresów rocznych rozpoczynających się w dniu 1 stycznia 2011 r. i później. Wcześniejsze stosowanie jest dozwolone. W przypadku zastosowania tych zmian w stosunku do wcześniejszego okresu jednostka ujawnia ten fakt.

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE

- 29 Jednostka stosuje zmiany wprowadzone w paragrafach 3A, 16-18 i 20-22 z początkiem najwcześniejszego porównawczego okresu zaprezentowanego w pierwszym sprawozdaniu finansowym sporządzonym przy zastosowaniu niniejszej interpretacji. Jeżeli jednostka stosowała niniejszą interpretację wcześniej, przed zastosowaniem wspomnianych zmian, ujmuje ona wszelkie korekty wynikające z zastosowania zmian w zyskach zatrzymanych z początkiem najwcześniejszego zaprezentowanego okresu porównawczego.
-

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 634/2010**z dnia 19 lipca 2010 r.****rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych
nazwę (Ricotta di Bufala Campana (ChNP))**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 510/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 4 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 6 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 510/2006 wniosek Włoch o rejestrację nazwy „Ricotta di Bufala Campana” został opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾.

- (2) Ponieważ do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzecznie zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 510/2006, nazwa ta powinna zostać zarejestrowana,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nazwa wymieniona w załączniku do niniejszego rozporządzenia zostaje zarejestrowana.

Artykuł 2 Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 lipca 2010 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 12.

⁽²⁾ Dz.U. C 260 z 30.10.2009, s. 43.

ZAŁĄCZNIK

Produkty rolne przeznaczone do spożycia przez ludzi wymienione w załączniku I do Traktatu:

Klasa 1.4. Inne produkty pochodzenia zwierzęcego (jaja, miód, różne przetwory mleczne z wyjątkiem masła itp.)

WŁOCHY

Ricotta di Bufala Campana (ChNP)

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 635/2010**z dnia 19 lipca 2010 r.****otwierające procedurę przyznawania pozwoleń na wywóz sera do Stanów Zjednoczonych Ameryki w 2011 r. w ramach niektórych kontyngentów GATT**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 171 ust. 1 w związku z jego art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Sekcja 2 rozdziału III rozporządzenia Komisji (WE) nr 1187/2009 z dnia 27 listopada 2009 r. ustalającego specjalne szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do pozwoleń na wywóz i refundacji wywozowych do mleka i przetworów mlecznych ⁽²⁾ przewiduje, że pozwolenia na wywóz sera do Stanów Zjednoczonych Ameryki w ramach kontyngentów określonych w porozumieniach zawartych podczas wielostronnych negocjacji handlowych można przyznawać zgodnie ze specjalną procedurą, w ramach której można wyznaczać preferowanych importerów z USA.
- (2) Należy otworzyć procedurę w odniesieniu do wywozu na rok 2011 oraz określić odnoszące się do niej dodatkowe przepisy.
- (3) Do celów zarządzania przywozem właściwe organy w Stanach Zjednoczonych dokonują rozróżnienia między dodatkowymi kontyngentami przyznanymi Wspólnocie Europejskiej w ramach Rundy Urugwajskiej a kontyngentami wynikającymi z Rundy Tokijskiej. Pozwolenia na wywóz przyznaje się z uwzględnieniem kwalifikowalności tych produktów w ramach danych kontyngentów Stanów Zjednoczonych Ameryki według Zharmonizowanego Systemu Opłat Celnych Stanów Zjednoczonych Ameryki.
- (4) W celu zapewnienia wywozu maksymalnej ilości w ramach kontyngentów, na które istnieje umiarkowane zapotrzebowanie, powinno być dozwolone składanie wniosków o wywóz całkowitej ilości przewidzianej w ramach danego kontyngentu.
- (5) Dla zapewnienia pewności i jasności prawnej należy ustanowić, że środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu przestają obowiązywać z końcem 2011 r.

- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Pozwolenia na wywóz do Stanów Zjednoczonych Ameryki w 2011 r. produktów objętych kodem CN 0406 i wymienionych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia w ramach kontyngentów, o których mowa w art. 21 rozporządzenia (WE) nr 1187/2009, wydaje się zgodnie z przepisami sekcji 2 rozdziału III wspomnianego rozporządzenia oraz zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

1. Wnioski w sprawie pozwoleń, o których mowa w art. 22 rozporządzenia (WE) nr 1187/2009, (zwane dalej „wnioskami”) składa się do właściwych organów od dnia 1 września najpóźniej do dnia 10 września 2010 r.

2. Wnioski są przyjmowane wyłącznie wtedy, gdy zawierają wszystkie informacje określone w art. 22 rozporządzenia (WE) nr 1187/2009 oraz dołączono do nich wymienione w nim dokumenty.

W przypadku gdy w odniesieniu do tej samej grupy produktów określonych w kolumnie 2 załącznika I do niniejszego rozporządzenia dostępna ilość jest podzielona między kontyngenty Rundy Urugwajskiej i kontyngenty Rundy Tokijskiej, wnioski w sprawie pozwoleń mogą obejmować wyłącznie jeden z tych kontyngentów oraz muszą wskazywać odpowiedni kontyngent, określając identyfikację grupy oraz kontyngentu, wskazany w kolumnie 3 tego załącznika.

Informacje określone w art. 22 rozporządzenia (WE) nr 1187/2009 należy podawać zgodnie ze wzorem przedstawionym w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.

3. W odniesieniu do kontyngentów określonych jako 22-Tokio, 22-Urugwaj, 25-Tokio oraz 25-Urugwaj w kolumnie 3 załącznika I wnioski obejmują przynajmniej 10 ton i nie mogą przekraczać ilości dozwolonej w ramach danego kontyngentu, jak określono w kolumnie 4 tego załącznika.

W odniesieniu do innych kontyngentów wskazanych w kolumnie 3 załącznika I wnioski obejmują przynajmniej 10 ton i nie mogą przekraczać 40 % ilości dozwolonej w ramach danego kontyngentu, jak określono w kolumnie 4 tego załącznika.

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 318 z 4.12.2009, s. 1.

4. Wnioski są przyjmowane wyłącznie wtedy, gdy wnioskodawcy złożą pisemne oświadczenie, że nie złożą innych wniosków w odniesieniu do tej samej grupy produktów i tego samego kontyngentu, oraz zobowiążą się do nieskładania takich wniosków.

Jeżeli wnioskodawca złoży kilka wniosków w odniesieniu do tej samej grupy produktów i do tego samego kontyngentu w jednym lub więcej państwach członkowskich, wszystkie wnioski uznaje się za odrzucone.

Artykuł 3

1. Państwa członkowskie zawiadamiają Komisję, w ciągu pięciu dni roboczych po upływie terminu składania wniosków, o wnioskach złożonych w odniesieniu do poszczególnych grup produktów oraz, w stosownych przypadkach, kontyngentów wskazanych w załączniku I.

Wszystkie zawiadomienia, w tym również zawiadomienia puste, przekazywane są faksem lub pocztą elektroniczną z wykorzystaniem wzorcowego formularza zamieszczonego w załączniku III.

2. Zawiadomienie zawiera następujące informacje w odniesieniu do poszczególnych grup oraz, w stosownych przypadkach, poszczególnych kontyngentów:

- a) listę wnioskodawców;
- b) ilości, w odniesieniu do których poszczególni wnioskodawcy złożą wnioski, w podziale według kodu Nomenklatury scalonej oraz według ich kodu zgodnie ze Zharmonizowanym Systemem Opłat Celnych Stanów Zjednoczonych Ameryki (2010);
- c) nazwę i adres importera wskazanego przez wnioskodawcę.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 lipca 2010 r.

Artykuł 4

Na mocy art. 23 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1187/2009 Komisja niezwłocznie ustala przyznanie pozwoleń oraz powiadamia o tym państwa członkowskie najpóźniej do dnia 31 października 2010 r.

Państwa członkowskie powiadamiają Komisję w ciągu pięciu dni roboczych od daty opublikowania współczynników przydziału dla poszczególnych grup oraz tam, gdzie stosowne, dla poszczególnych kontyngentów, o ilościach przyznanych każdemu z wnioskodawców zgodnie z art. 23 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1187/2009.

Zawiadomienia przekazywane są faksem lub pocztą elektroniczną z wykorzystaniem wzorcowego formularza zamieszczonego w załączniku IV do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 5

Zawiadomienia dostarczone zgodnie z art. 3 niniejszego rozporządzenia i zgodnie z art. 22 rozporządzenia (WE) nr 1187/2009 podlegają weryfikacji przez państwa członkowskie przed ostatecznym wydaniem pozwoleń oraz najpóźniej do dnia 15 grudnia 2010 r.

W przypadku stwierdzenia, że podmiot gospodarczy, któremu wydano pozwolenie, przedstawił nieprawidłowe informacje, pozwolenie zostaje unieważnione, a zabezpieczenie podlega przepadkowi. Państwa członkowskie bezzwłocznie zawiadamiają o tym Komisję.

Artykuł 6

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Obowiązuje ono do dnia 31 grudnia 2011 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Ser objęty wywozem do Stanów Zjednoczonych Ameryki w 2011 r. w ramach niektórych kontyngentów GATT*Sekcja 2 rozdziału III rozporządzenia (WE) nr 1187/2009 oraz rozporządzenie (UE) nr 635/2010*

Identyfikacja grupy według dodatkowych uwag w rozdziale 4 Zharmonizowanego Systemu Opłat Celnych Stanów Zjednoczonych Ameryki		Identyfikacja grupy i kontyngentu	Ilość przyznana na 2011 r.
Uwaga odnosząca się do	Grupa		w kg
(1)	(2)	(3)	(4)
16	Ser bez cech szczególnych (NSPF)	16-Tokio	908 877
		16-Urugwaj	3 446 000
17	Blue Mould	17	350 000
18	Cheddar	18	1 050 000
20	Edam/Gouda	20	1 100 000
21	Ser typu włoskiego	21	2 025 000
22	Ser szwajcarski lub Ementaler bez dziur	22-Tokio	393 006
		22-Urugwaj	380 000
25	Ser szwajcarski lub Ementaler z dziurami	25-Tokio	4 003 172
		25-Urugwaj	2 420 000

ZAŁĄCZNIK II

Przedstawienie danych wymaganych na podstawie art. 22 rozporządzenia (WE) nr 1187/2009

Identyfikacja grupy i kontyngentu wymienionych w kolumnie 3 załącznika I do rozporządzenia (UE) nr 635/2010:

Nazwa grupy wymienionej w kolumnie 2 załącznika I do rozporządzenia (UE) nr 635/2010: .....

.....

Pochodzenie kontyngentu:

Runda Urugwajska: ☐

Runda Tokijska: ☐

Nazwa/adres wnioskodawcy	Kod produktu według Nomenklatury scalonej	Ilość, której dotyczy wniosek, w kg	Kod Zharmonizowanego Systemu Opłat Celnych USA	Nazwa/adres wyznaczonego importera
Łącznie:				

ZAŁĄCZNIK III

Przedstawienie danych wymaganych na podstawie art. 3 rozporządzenia (UE) nr 635/2010

Identyfikacja grupy i kontyngentu wymienionych w kolumnie 3 załącznika I do rozporządzenia (UE) nr 635/2010:

Nazwa grupy wymienionej w kolumnie 2 załącznika I do rozporządzenia (UE) nr 635/2010:.....
 .....

Pochodzenie kontyngentu:

Runda Urugwajska: ☐

Runda Tokijska: ☐

Nr	Nazwa/adres wnioskodawcy	Kod produktu według Nomenklatury scalonej	Ilość, której dotyczy wniosek, w kg	Kod Zharmonizowanego Systemu Opłat Celnych USA	Nazwa/adres wyznaczonego importera
1					
		Łącznie:			
2					
		Łącznie:			
3					
		Łącznie:			
4					
		Łącznie:			
5					
		Łącznie:			

ZAŁĄCZNIK IV

Przedstawienie pozwoleń udzielonych zgodnie z art. 23 rozporządzenia (WE) nr 1187/2009

Identyfikacja grupy i kontyngentu wymienionych w kolumnie 3 załącznika I do rozporządzenia (UE) nr 635/2010:	Pochodzenie kontyngentu	Nazwa/adres wnioskodawcy	Kod produktu według Nomenklatury scalonej	Ilość, której dotyczy wniosek w kg	Nazwa/adres wyznaczonego importera	Przyznana ilość ⁽¹⁾ w kg
	Runda Urugwajska ☐					
	Runda Tokijska ☐					
		Łącznie:			Łącznie:	
	Runda Urugwajska ☐					
	Runda Tokijska ☐					
		Łącznie:			Łącznie:	
	Runda Urugwajska ☐					
	Runda Tokijska ☐					
		Łącznie:			Łącznie:	

⁽¹⁾ Ilości przyznane w drodze losowania zostaną rozdysponowane pomiędzy poszczególne kody CN proporcjonalnie do ilości produktów odpowiadających poszczególnym kodom CN, w odniesieniu do których złożono wnioski.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 636/2010**z dnia 19 lipca 2010 r.****ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 20 lipca 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 lipca 2010 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jean-Luc DEMARTY**Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich*⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	MK	22,1
	TR	89,8
	ZZ	56,0
0707 00 05	MK	41,0
	TR	105,8
	ZZ	73,4
0709 90 70	TR	92,6
	ZZ	92,6
0805 50 10	AR	86,4
	UY	57,6
	ZA	86,4
	ZZ	76,8
0808 10 80	AR	78,8
	BR	80,2
	CL	75,9
	CN	80,8
	NZ	109,5
	US	107,2
	UY	116,3
	ZA	95,0
	ZZ	93,0
0808 20 50	AR	76,4
	CL	121,8
	CN	98,4
	NZ	176,5
	ZA	93,1
0809 10 00	ZZ	113,2
0809 20 95	TR	193,7
	ZZ	193,7
0809 30	CL	150,0
	TR	270,8
	US	769,6
	ZZ	396,8
0809 40 05	AR	130,0
	TR	158,7
	ZZ	144,4
0809 40 05	BR	123,2
	IL	165,9
	TR	126,3
	ZZ	138,5

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 637/2010**z dnia 19 lipca 2010 r.****zawieszające składanie wniosków o pozwolenia na przywóz w odniesieniu do produktów cukrowniczych w ramach niektórych kontyngentów taryfowych**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 891/2009 z dnia 25 września 2009 r. w sprawie otwierania niektórych wspólnotowych kontyngentów taryfowych w sektorze cukru i administrowania nimi ⁽²⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Ilości objęte wnioskami o pozwolenia na przywóz, przedłożonymi właściwym organom od dnia 1 do 7 lipca 2010 r. zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr

891/2009, są równe ilości dostępnej pod numerem porządkowym 09.4325.

- (2) Składanie kolejnych wniosków o pozwolenia w odniesieniu do numeru porządkowego 09.4325 należy zawiesić do końca roku gospodarczego zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 891/2009,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Do końca roku gospodarczego 2009/2010 zawiesza się składanie kolejnych wniosków o pozwolenia w odniesieniu do numerów porządkowych wskazanych w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 lipca 2010 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 254 z 26.9.2009, s. 82.

ZAŁĄCZNIK

Cukier wymieniony w koncesji CXL**Rok gospodarczy 2009/2010****Wnioski złożone od dnia 1.7.2010 r. do dnia 7.7.2010 r.**

Nr porządkowy	Kraj	Współczynnik przydziału (w %)	Kolejne wnioski
09.4317	Australia	—	
09.4318	Brazylia	—	
09.4319	Kuba	—	Zawieszone
09.4320	Każdy kraj trzeci	—	Zawieszone
09.4321	Indie	—	Zawieszone

„—”: Nie dotyczy: Komisja nie otrzymała wniosku o wydanie pozwolenia.

Cukier z krajów bałkańskich**Rok gospodarczy 2009/2010****Wnioski złożone od dnia 1.7.2010 r. do dnia 7.7.2010 r.**

Nr porządkowy	Kraj	Współczynnik przydziału (w %)	Kolejne wnioski
09.4324	Albania	—	
09.4325	Bośnia i Hercegowina	(¹)	
09.4326	Serbia, Czarnogóra oraz Kosowo (*)	(¹)	
09.4327	Była Jugosłowiańska Republika Macedonii	—	
09.4328	Chorwacja	(¹)	

„—”: Nie dotyczy: Komisja nie otrzymała wniosku o wydanie pozwolenia.

(*) Kosowo zgodnie z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1244/1999.

(¹) Nie dotyczy: wnioski nie przekraczają dostępnych ilości i zostają w pełni pozytywnie rozpatrzone.**Cukier pozakwotowy i przemysłowy z przywozu****Rok gospodarczy 2009/2010****Wnioski złożone od dnia 1.7.2010 r. do dnia 7.7.2010 r.**

Nr porządkowy	Rodzaj	Współczynnik przydziału (w %)	Kolejne wnioski
09.4380	Pozakwotowy	—	
09.4390	Przemysłowy	—	

„—”: Nie dotyczy: Komisja nie otrzymała wniosku o wydanie pozwolenia.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 638/2010**z dnia 19 lipca 2010 r.****w sprawie wydawania pozwoleń na przywóz w odniesieniu do wniosków złożonych w ciągu pierwszych siedmiu dni lipca 2010 r. w ramach kontyngentu taryfowego na przywóz wysokiej jakości wołowiny na mocy rozporządzenia (WE) nr 620/2009**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1301/2006 z dnia 31 sierpnia 2006 r. ustanawiające wspólne zasady zarządzania kontyngentami taryfowymi na przywóz produktów rolnych, podlegającymi systemowi pozwoleń na przywóz ⁽²⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 620/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiające administrowanie kontyngentem taryfowym na przywóz wołowiny wysokiej jakości ⁽³⁾ ustanawia szczegółowe przepisy dotyczące składania wniosków i wydawania pozwoleń na przywóz.
- (2) W art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1301/2006 przewidziano, iż w przypadku gdy ilości objęte wnios-

kami o pozwolenie przekraczają ilości dostępne na dany okres obowiązywania kontyngentu, należy ustalić współczynnik przydziału ilości objętych każdym wnioskiem o pozwolenie. Wnioski o pozwolenie na przywóz, złożone na mocy art. 3 rozporządzenia (WE) nr 620/2009 w okresie od dnia 1 lipca do dnia 7 lipca 2010 r., przekraczają dostępne ilości. Należy zatem określić przedział, w granicach którego można wystawiać pozwolenia na przywóz, oraz współczynnik przydziału,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W przypadku wniosków o pozwolenie na przywóz w ramach kontyngentu o numerze porządkowym 09.4449, złożonych w okresie od dnia 1 lipca do dnia 7 lipca 2010 r. zgodnie z art. 3 rozporządzenia (WE) nr 620/2009, ustala się współczynnik przydziału wynoszący 63,674825 %.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 lipca 2010 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 238 z 1.9.2006, s. 13.

⁽³⁾ Dz.U. L 182 z 15.7.2009, s. 25.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 639/2010**z dnia 19 lipca 2010 r.****zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych należności przywozowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 877/2009 na rok gospodarczy 2009/10**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 951/2006 z dnia 30 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru ⁽²⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 2 akapit drugi zdanie drugie,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Kwoty cen reprezentatywnych oraz dodatkowych należności stosowanych przy przywozie cukru białego, cukru

surowego oraz niektórych syropów zostały ustalone na rok gospodarczy 2009/10 rozporządzeniem Komisji (WE) nr 877/2009 ⁽³⁾. Te ceny i kwoty zostały ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (UE) nr 627/2010 ⁽⁴⁾.

- (2) Zgodnie z zasadami i warunkami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 951/2006 dane, którymi dysponuje obecnie Komisja, stanowią podstawę do korekty wymienionych kwot,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ceny reprezentatywne i dodatkowe należności celne mające zastosowanie w ramach przywozu produktów, o których mowa w art. 36 rozporządzenia (WE) nr 951/2006, ustalone na rok gospodarczy 2009/10 rozporządzeniem (WE) nr 877/2009, zostają zmienione zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 20 lipca 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 lipca 2010 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, s. 24.

⁽³⁾ Dz.U. L 253 z 25.9.2009, s. 3.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 182 z 16.7.2010, s. 12.

ZAŁĄCZNIK

Zmienione kwoty cen reprezentatywnych i dodatkowych należności celnych przywozowych dla cukru białego, cukru surowego oraz produktów objętych kodem CN 1702 90 95, obowiązujące od dnia 20 lipca 2010 r.

(EUR)

Kod CN	Kwota ceny reprezentatywnej za 100 kg netto produktu	Kwota dodatkowej należności za 100 kg netto produktu
1701 11 10 ⁽¹⁾	41,21	0,00
1701 11 90 ⁽¹⁾	41,21	2,54
1701 12 10 ⁽¹⁾	41,21	0,00
1701 12 90 ⁽¹⁾	41,21	2,24
1701 91 00 ⁽²⁾	40,09	5,44
1701 99 10 ⁽²⁾	40,09	2,31
1701 99 90 ⁽²⁾	40,09	2,31
1702 90 95 ⁽³⁾	0,40	0,28

⁽¹⁾ Stawka dla jakości standardowej określonej w pkt III załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

⁽²⁾ Stawka dla jakości standardowej określonej w pkt II załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

⁽³⁾ Stawka dla zawartości sacharozy wynoszącej 1 %.

DECYZJE

DECYZJA PRZEDSTAWICIELI RZĄDÓW PAŃSTW CZŁONKOWSKICH UNII EUROPEJSKIEJ

z dnia 8 lipca 2010 r.

w sprawie mianowania sędziów Sądu

(2010/400/UE)

PRZEDSTAWICIELE RZĄDÓW PAŃSTW CZŁONKOWSKICH UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 19,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 254 i 255,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy postanowień Traktatów co trzy lata należy dokonać częściowego odnowienia składu sędziowskiego Sądu. Na okres od dnia 1 września 2010 r. do dnia 31 sierpnia 2016 r. należało mianować czternastu sędziów Sądu.
- (2) W dniu 23 czerwca 2010 r. konferencja przedstawicieli rządów państw członkowskich mianowała na wyżej wymieniony okres dziesięciu sędziów Sądu ⁽¹⁾.
- (3) Aby dokończyć częściowe odnowienie składu sędziowskiego Sądu, rządy państw członkowskich powinny jeszcze mianować sędziów na cztery pozostałe stanowiska.
- (4) Rządy odnośnych państw członkowskich zaproponowały odpowiednio odnowienie mandatu sędziego Sądu Ottó CZÚCZA oraz mianowanie Marca van der WOUDEGO. Komitet, który został ustanowiony w art. 255 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zaopiniował dwóch

wyżej wymienionych kandydatów do wykonywania funkcji sędziego Sądu. Chociaż kandydatura Ottó CZÚCZA została pierwotnie wycofana, rząd odnośnego państwa członkowskiego poinformował, że proponuje, by osoba ta ponownie pełniła mandat sędziego Sądu.

- (5) Należy zatem mianować dwóch członków Sądu na okres od dnia 1 września 2010 r. do dnia 31 sierpnia 2016 r.; sędziowie na dwa pozostałe stanowiska zostaną mianowani w późniejszym terminie,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Ottó CZÚCZ i Marc van der WOUDE zostają niniejszym mianowani na sędziów Sądu na okres od dnia 1 września 2010 r. do dnia 31 sierpnia 2016 r.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 lipca 2010 r.

W imieniu Rady

J. DE RUYT

Przewodniczący

⁽¹⁾ Decyzja przedstawicieli rządów państw członkowskich Unii Europejskiej z dnia 23 czerwca 2010 r. w sprawie mianowania sędziów Sądu, Dz.U. L 163 z 30.6.2010, s. 41.

DECYZJA RADY
z dnia 13 lipca 2010 r.
w sprawie istnienia nadmiernego deficytu na Cyprze
(2010/401/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 126 ust. 6 w związku z art. 126 ust. 13 i art. 136,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając uwagi przedstawione przez Cypr,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 126 ust. 1 Traktatu państwa członkowskie unikają nadmiernego deficytu budżetowego.
- (2) Pakt stabilności i wzrostu opiera się na dążeniu do zapewnienia dobrego stanu finansów państwa jako środka służącego umocnieniu warunków stabilności cen oraz silnego, trwałego wzrostu, sprzyjającego tworzeniu nowych miejsc pracy.
- (3) Procedura nadmiernego deficytu określona w art. 126 Traktatu oraz wyjaśniona w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1467/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu⁽¹⁾ (które jest częścią paktu stabilności i wzrostu) przewiduje podjęcie decyzji w sprawie istnienia nadmiernego deficytu. Załączony do Traktatu Protokół w sprawie procedury dotyczącej nadmiernego deficytu zawiera dalsze postanowienia dotyczące wdrażania procedury nadmiernego deficytu. Szczegółowe zasady i definicje w zakresie stosowania postanowień wspomnianego protokołu określono w rozporządzeniu Rady (WE) nr 479/2009⁽²⁾.
- (4) Przeprowadzona w 2005 r. reforma paktu stabilności i wzrostu miała na celu wzmocnienie jego skuteczności i podstaw gospodarczych oraz ochronę stabilności finansów publicznych w perspektywie długoterminowej.

W szczególności jej celem było, by na wszystkich etapach procedury nadmiernego deficytu w pełni uwzględniono kontekst gospodarczy i budżetowy. W związku z powyższym pakt stabilności i wzrostu zawiera ramy wspierające realizację polityki rządu mającej na celu szybkie przywrócenie dobrego stanu finansów publicznych, z uwzględnieniem sytuacji gospodarczej.

- (5) Art. 126 ust. 5 Traktatu nakłada na Komisję obowiązek skierowania opinii do Rady w przypadku uznania przez Komisję, że w państwie członkowskim istnieje nadmierny deficyt lub że taki deficyt może wystąpić. Uwzględniwszy swoje sprawozdanie opracowane zgodnie z art. 126 ust. 3 oraz wzięwszy pod uwagę opinię Komitetu Ekonomiczno-Finansowego wydaną zgodnie z art. 126 ust. 4, Komisja stwierdziła, że na Cyprze istnieje nadmierny deficyt. W związku z tym dnia 15 czerwca 2010 r. Komisja przedstawiła Radzie stosowną opinię w sprawie Cypru⁽³⁾.
- (6) Art. 126 ust. 6 Traktatu stanowi, że Rada po dokonaniu ogólnej oceny, a przed podjęciem decyzji w sprawie istnienia nadmiernego deficytu, powinna rozważyć ewentualne uwagi zgłaszane przez dane państwo członkowskie. W przypadku Cypru ogólna ocena prowadzi do następujących wniosków.
- (7) Zgodnie z danymi przekazanymi przez władze Cypru w kwietniu 2010 r. deficyt sektora władz publicznych na Cyprze w 2009 r. wyniósł 6,1 % PKB i tym samym przekroczył wartość odniesienia ustaloną na poziomie 3 % PKB. Deficyt nie był zbliżony do wartości odniesienia wynoszącej 3 % PKB, ale można uznać, że jej przekroczenie ma charakter wyjątkowy w rozumieniu Traktatu oraz paktu stabilności i wzrostu. Wynika ono w szczególności ze znacznego pogorszenia koniunktury gospodarczej w rozumieniu Traktatu oraz paktu stabilności i wzrostu. Według prognozy służb Komisji z wiosny 2010 r. realny PKB Cypru ulegnie dalszemu zmniejszeniu, chociaż już w mniejszym stopniu, o prawie ½ % w 2010 r. w porównaniu ze spadkiem o 1¼ % w roku 2009. Nie można jednak uznać, że planowane przekroczenie wartości odniesienia ma charakter tymczasowy. Według prognozy służb Komisji z wiosny 2010 r., przy założeniu niezmiennego kursu polityki, deficyt budżetowy w 2011 r. powinien osiągnąć około 7¼ % PKB. Przewidziane w Traktacie kryterium dotyczące deficytu nie jest spełnione.

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 6.

⁽²⁾ Dz.U. L 145 z 10.6.2009, s. 1.

⁽³⁾ Wszystkie dokumenty związane z procedurą nadmiernego deficytu dotyczącą Cypru dostępne są na następującej stronie internetowej: http://ec.europa.eu/economy_finance/sgp/deficit/countries/index_en.htm

- (8) Zgodnie z danymi przekazanymi przez władze Cypru w kwietniu 2010 r. dług brutto sektora władz publicznych kształtuje się w 2009 r. poniżej wartości odniesienia wynoszącej 60 % PKB, a dokładnie na poziomie 56,2 % PKB. W odniesieniu do roku 2010 Cypr zgłosił planowany dług w wysokości 62 % PKB, przekraczający tym samym określoną w Traktacie wartość odniesienia wynoszącą 60 % PKB. W prognozie służb Komisji z wiosny 2010 r. przewiduje się, że w 2010 r. dług wzrośnie do 62,3 % PKB, a następnie do 67,6 % w roku 2011, ze względu na pogorszenie salda pierwotnego. W tym kontekście nie można uznać, że wskaźnik zadłużenia zmniejsza się dostatecznie i zbliża się do wartości odniesienia w zadowalającym tempie w rozumieniu Traktatu oraz paktu stabilności i wzrostu. Przewidziane w Traktacie kryterium zadłużenia nie jest spełnione.
- (9) Zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1467/97 „istotne czynniki” mogą zostać uwzględnione w procesie podejmowania decyzji Rady w sprawie istnienia nadmiernego deficytu zgodnie z art. 126 ust. 6 wyłącznie wtedy, gdy spełniony jest w całości podwójny warunek: deficyt pozostaje bliski wartości odniesienia oraz przekroczenie przez niego wartości odniesienia ma charakter tymcza-

sowy. W przypadku Cypru ten podwójny warunek nie jest spełniony. Dlatego też istotne czynniki nie zostały uwzględnione w procesie podejmowania niniejszej decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Z ogólnej oceny wynika, że na Cyprze istnieje nadmierny deficyt.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Cypryjskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 lipca 2010 r.

W imieniu Rady
D. REYNERS
Przewodniczący

DECYZJA KOMISJI**z dnia 15 grudnia 2009 r.****w sprawie planowanej przez Niderlandy pomocy państwa, przyznającej producentom wyrobów ceramicznych zwolnienie z podatku na ochronę środowiska C 5/09 (ex N 210/08)***(notyfikowana jako dokument nr C(2009) 9972)***(Jedynie tekst w języku niderlandzkim jest autentyczny)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)****(2010/402/UE)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

wane strony do przedstawiania uwag na temat środka pomocy.

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 108 ust. 2 akapit pierwszy,

(4) W dniu 26 maja 2009 r. Niderlandy przedstawiły swoje uwagi dotyczące decyzji o wszczęciu postępowania.

po wezwaniu zainteresowanych stron do przedstawienia uwag zgodnie z przywołanym artykułem ⁽¹⁾ i uwzględniając otrzymane odpowiedzi,

(5) Komisja otrzymała także uwagi od innych zainteresowanych stron. Przekazała je Niderlandom, aby mogły się do nich ustosunkować; Niderlandy odpowiedziały na przekazane uwagi pismem z dnia 7 lipca 2009 r.

a także mając na uwadze, co następuje:

(6) W dniu 7 października 2009 r. Komisja zwróciła się do Niderlandów na piśmie, aby wyjaśnić na jakim etapie znajduje się postępowanie w przedmiotowej sprawie, przy tej okazji poprosiła Niderlandy o przedstawienie do dnia 13 października 2009 r. wszelkich uwag, które miałyby zostać uwzględnione przed wydaniem ostatecznej decyzji.

I. PROCEDURA

(1) Pismem z dnia 24 kwietnia 2008 r. Niderlandy zgłosiły plan dotyczący zwolnienia producentów wyrobów ceramicznych z podatku od energii w odniesieniu do gazu ziemnego. W dniu 6 czerwca 2008 r. Komisja wystąpiła o przedstawienie dodatkowych informacji; Niderlandy odpowiedziały pismem z dnia 16 września 2008 r. W dniu 16 października 2008 r. odbyło się spotkanie pracowników Komisji z przedstawicielami Niderlandów. W dniu 17 listopada 2008 r. Komisja zadała szereg dodatkowych pytań; Niderlandy udzieliły odpowiedzi w piśmie z dnia 19 grudnia 2008 r.

(7) Niderlandy zwróciły się o przedłużenie terminu, w związku z czym pismem z dnia 16 października 2009 r. został on przedłużony do dnia 1 listopada 2009 r. Niderlandy udzieliły odpowiedzi pismem z dnia 30 października 2009 r.

(2) Pismem z dnia 11 lutego 2009 r. Komisja poinformowała Niderlandy o swojej decyzji o wszczęciu postępowania przewidzianego w art. 108 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej („TFUE”) w odniesieniu do przedmiotowej pomocy ⁽²⁾.(3) W dniu 25 kwietnia 2009 r. decyzja Komisji o wszczęciu postępowania została opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽³⁾. Komisja wezwała zaintereso-**II. SZCZEGÓŁOWY OPIS POMOCY**(8) W Niderlandach wykorzystanie produktów energetycznych podlega opodatkowaniu na mocy ustawy o podatkach na ochronę środowiska ⁽⁴⁾; na mocy tej ustawy obowiązuje degressywna stawka podatku, uzależniona od poziomu zużycia energii przez przedsiębiorstwo ⁽⁵⁾.⁽¹⁾ Dz.U. C 96 z 25.4.2009, s. 16.⁽²⁾ Od dnia 1 grudnia 2009 r. art. 87 i art. 88 Traktatu WE zostały zastąpione przez art. 107 i art. 108 TFUE. Treść obu tych postanowień jest zasadniczo identyczna. Do celów niniejszej decyzji odniesienia do art. 107 i art. 108 TFUE należy rozumieć, w stosowanych przypadkach, jako odniesienia do art. 87 i art. 88 Traktatu WE.⁽³⁾ Zob. przypis 1.⁽⁴⁾ Podatek od energii został wprowadzony na mocy ustawy o podatkach na ochronę środowiska (*Wet belastingen op milieugrondslag*) od dnia 1 stycznia 1996 r. i jest pobierany od gazu ziemnego, energii elektrycznej i olejów mineralnych. Stawki ustala się w oparciu o ilości zużywanej energii.⁽⁵⁾ Niderlandy przedstawiły następujące stawki podatku od energii w odniesieniu do gazu ziemnego zużywającego przez reprezentatywnego producenta cegieł w Niderlandach (dane z 2009 r.): 0–5 000 m³: 0,1580 EUR/m³; 5 000–170 000 m³: 0,1385 EUR/m³; 170 000–1 000 000 m³: 0,0384 EUR/m³; 1 000 000–10 000 000 m³: 0,0122 EUR/m³; > 10 000 000 m³: 0,0080 EUR/m³.

- (9) W ramach przedmiotowego środka pomocy Niderlandy planują zwolnienie z podatku dostaw gazu ziemnego wykorzystywanego w instalacjach służących do produkcji wyrobów ceramicznych. Proponowane zwolnienie miałyby zastosowanie tylko do gazu ziemnego wykorzystywanego na potrzeby produkcji w niderlandzkim przemyśle ceramicznym i nie miałyby zastosowania do gazu wykorzystywanego w innych procesach mineralogicznych prowadzonych na terenie Niderlandów ⁽⁶⁾.
- (10) Proponowane zwolnienie zostałyby wprowadzone w wyniku zmiany obowiązującej obecnie ustawy o podatkach na ochronę środowiska.
- (11) Zgodnie ze zgłoszeniem budżet na lata 2008–2013 wynosi 4 miliony EUR w skali rocznej.
- (12) Okres obowiązywania środka pomocy jest nieograniczony, ponieważ Niderlandy uważają, że środek ten nie stanowi pomocy państwa (zob. sekcja IV poniżej).
- (13) Beneficjentami środka miałyby być przedsiębiorstwa przemysłu ceramicznego w Niderlandach ⁽⁷⁾.
- (14) Niderlandy uważają, że zwolnienie jest potrzebne w celu przywrócenia równych szans niderlandzkiemu przemysłowi ceramicznemu na rynku wewnętrznym. Niderlandy nawiązują do wyjątkowej sytuacji, w jakiej znajduje się niderlandzki sektor ceramiczny w porównaniu z sytuacją konkurentów w krajach sąsiednich. W odróżnieniu od sąsiednich krajów, w których stosuje się suchą glinę, w niderlandzkim przemyśle ceramicznym – ze względu na położenie geograficzne – wykorzystuje się mokrą glinę, wymagającą większych ilości energii w celu uzyskania takiego samego wyniku końcowego. Ponadto Niderlandy utrzymują, że konkurencyjni producenci w Belgii, Niemczech i Szwecji są na przykład zwolnieni z wszelkich podobnych podatków od energii.
- (15) Niderlandy potwierdziły, że środek wejdzie w życie jedynie, jeśli zostanie zatwierdzony przez Komisję.

⁽⁶⁾ W niniejszym dokumencie „procesy mineralogiczne” oznaczają procesy, które zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3037/90 z dnia 9 października 1990 r. w sprawie statystycznej klasyfikacji działalności gospodarczej we Wspólnocie Europejskiej (Dz.U. L 293 z 24.10.1990, s. 1) zostały zaklasyfikowane zgodnie z nomenklaturą NACE pod kodem DI 26 „produkcja wyrobów z pozostałych mineralnych surowców niemetalicznych”. Oprócz procesu ceramicznego procesy te obejmują na przykład produkcję szkła lub cementu.

⁽⁷⁾ Z informacji przedstawionych przez Niderlandy wynika, że niderlandzki przemysł ceramiczny obejmuje głównie duże przedsiębiorstwa, w tym przedsiębiorstwa wielonarodowe, o szacowanym całkowitym obrocie w wysokości około 650–700 mln EUR, zatrudniające około 3 000 pracowników (2008 r.). W Niderlandach istnieje ponad 60 zakładów produkcyjnych. Na wyroby składają się cegły, dachówki, ścienne i podłogowe płytki ceramiczne, wyroby sanitarne, dekoracyjne wyroby ceramiczne i porcelanowe oraz cegły ogniotrwałe na potrzeby przemysłu stalowego i aluminiowego. Wiele zakładów produkcyjnych znajduje się w regionach graniczących z Niemcami i Belgią, a ich duża część należy do grup przemysłowych posiadających oddziały w innych krajach europejskich.

III. DECYZJA O WSZCZĘCIU POSTĘPOWANIA

- (16) Komisja miała wątpliwości, czy proponowana pomoc jest zgodna ze wspólnym rynkiem, ze względu na przyjęte założenie, że zwolnienie podatkowe dla niderlandzkiego przemysłu ceramicznego nie jest uzasadnione charakterem i ogólną strukturą krajowego systemu podatkowego. Środek ma charakter selektywny, ponieważ korzystałby z niego jedynie niderlandzki przemysł ceramiczny, a zwolnienie byłoby finansowane przy użyciu zasobów państwowych. Środek zakłada ponadto konkurencję lub grozi jej zakłóceniem oraz ma wpływ na wymianę handlową między państwami członkowskimi, ponieważ proponowane zwolnienie podatkowe wpłynie bezpośrednio na koszty produkcji i w związku z tym poprawi pozycję konkurencyjną beneficjentów na właściwych rynkach produktów ceramicznych, na których prowadzą działalność, które to rynki są otwarte na wymianę handlową między państwami członkowskimi. Komisja uznała, że środek będzie skutkował pomocą państwa dla niderlandzkiego przemysłu ceramicznego, i stwierdziła, że taka pomoc może być zatwierdzona wyłącznie wówczas, gdy spełni warunki określone w rozdziale 4 („pomoc w formie ulg lub zwolnień podatkowych w odniesieniu do podatków na ochronę środowiska”) wytycznych wspólnotowych w sprawie pomocy państwa na ochronę środowiska (zwanych dalej „wytycznymi w sprawie pomocy na ochronę środowiska” lub „wytycznymi”) ⁽⁸⁾. Ponieważ Niderlandy nie dostarczyły informacji potrzebnych do przeprowadzenia oceny na tej podstawie, Komisja nie była w stanie stwierdzić, czy środek jest zgodny ze wspólnym rynkiem, i w związku z tym zdecydowała o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego.

IV. UWAGI PRZEDSTAWIONE PRZEZ NIDERLANDY

- (17) Niderlandy stwierdziły, że zgłosiły sprawę przede wszystkim ze względu na pewność prawa i zwróciły się do Komisji o sprawdzenie, czy przedmiotowy środek nie stanowi pomocy państwa.
- (18) Niderlandy uznały, że selektywny charakter zwolnienia znajduje uzasadnienie w charakterze i ogólnej strukturze krajowego systemu podatkowego.
- (19) Podatek od energii wprowadzono, aby opodatkować energię elektryczną i produkty energetyczne wykorzystywane jako paliwo opałowe lub paliwo silnikowe. W związku z tym, włączenie do systemu opodatkowania energii zwolnienia dla procesu, w którym gaz ziemny nie jest stosowany w charakterze paliwa opałowego lub silnikowego, jest zgodne z charakterem i ogólną strukturą ram odniesienia, a mianowicie obowiązującego systemu opodatkowania energii. W przepisach dotyczących podatku od energii przewidziano zwolnienie podatkowe dla dostaw gazu ziemnego wykorzystywanego w innym charakterze niż paliwo ⁽⁹⁾. Z podatku od energii zwolniono także dostawy energii elektrycznej przeznaczonej do przeprowadzania procesów, w których ma ona podwójne zastosowanie, takich jak redukcja chemiczna

⁽⁸⁾ Dz.U. C 82 z 1.4.2008, s. 1.

⁽⁹⁾ Artykuł 64 ust. 4 ustawy o podatkach na ochronę środowiska.

oraz procesy elektrolityczne i metalurgiczne⁽¹⁰⁾. Również w przepisach dotyczących opodatkowania węgla przewidziano zwolnienie podatkowe dla węgla wykorzystywanego w innym charakterze niż paliwo oraz dla węgla o podwójnym zastosowaniu⁽¹¹⁾. Należało zatem wprowadzić także zwolnienie podatkowe dla dostaw gazu ziemnego, wykorzystywanego w instalacjach służących do produkcji wyrobów ceramicznych. Proces ceramiczny odpowiada procesowi z podwójnym zastosowaniem produktu energetycznego, ponieważ w tym przypadku gaz ziemny nie jest stosowany wyłącznie jako paliwo opałowe lub paliwo silnikowe. Niderlandy zwróciły uwagę, że zwolnienie z podatku dostaw gazu ziemnego wykorzystywanego w instalacjach służących do produkcji wyrobów ceramicznych miało zostać włączone do zmienionego art. 64 ustawy o podatkach na ochronę środowiska, a więc przepisu dotyczącego zwolnienia z podatku innych form podwójnego zastosowania produktów energetycznych.

- (20) Powołując się na art. 2 ust. 4 lit. b) dyrektywy w sprawie opodatkowania energii oraz na protokół Rady dotyczący tej dyrektywy⁽¹²⁾, Niderlandy stwierdziły, że dodanie przepisu przewidującego zwolnienie dla dostaw gazu ziemnego, wykorzystywanego do przeprowadzania wspomnianego procesu mineralogicznego, tj. do produkcji wyrobów ceramicznych, jest zgodne z charakterem i ogólną strukturą niderlandzkiego systemu opodatkowania energii.
- (21) Zwolnieniem należy objąć jedynie procesy ceramiczne, a nie wszystkie procesy mineralogiczne, ponieważ w odróżnieniu od pozostałych procesów mineralogicznych tradycyjny proces ceramiczny jest nieodwracalny (gлина zostaje zamieniona w wyrób ceramiczny).
- (22) Ponadto Niderlandy nawiązały do wyjątkowej sytuacji, w jakiej znajduje się niderlandzki sektor ceramiczny w porównaniu z sytuacją konkurentów w krajach sąsiednich. W odróżnieniu od sąsiednich krajów, w których stosuje się suchą glinę, w niderlandzkim przemyśle ceramicznym – ze względu na położenie geograficzne – wykorzystuje się mokrą glinę (pochodzącą z Alp i osadzającą się w rzekach na terytorium Niderlandów), wymagającą użycia większej ilości energii w celu uzyskania takiego samego efektu końcowego⁽¹³⁾.

⁽¹⁰⁾ Artykuł 64 ust. 3 ustawy o podatkach na ochronę środowiska.

⁽¹¹⁾ Artykuł 44 ust. 1 i ust. 3 ustawy o podatkach na ochronę środowiska. Zgodnie z art. 2 ust. 4 lit. b) dyrektywy Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej (Dz.U. L 283 z 31.10.2003, s. 51, „dyrektywa w sprawie opodatkowania energii”) węgiel ma „podwójne zastosowanie”, gdy jest stosowany jednocześnie jako paliwo opałowe oraz w innym charakterze niż jako paliwo silnikowe i paliwo opałowe.

⁽¹²⁾ Dokument Rady 8084/03 ADD 1 Fisc 59 z dnia 3 kwietnia 2003 r.

⁽¹³⁾ Jedna z zainteresowanych stron, organizacja VKO (zob. sekcja V poniżej), stwierdziła, że produkcja w Niderlandach opiera się w całości na przetwarzaniu mokrej gliny. Zastąpienie mokrej gliny suchą gliną z innych krajów nie stanowi realnej opcji, nawet gdyby nie wzięto pod uwagę środowiskowych skutków transportu gliny. VKO potwierdziła, że ze względu na szczególne położenie geograficzne produkcja wyrobów ceramicznych w Niderlandach wymaga większych ilości energii niż w krajach sąsiednich.

- (23) Ponadto konkurencyjni producenci w Belgii, Niemczech i Szwecji są na przykład zwolnieni z wszelkich podobnych podatków od energii. Co więcej, ceny zużycia gazu ziemnego w Niderlandach są wysokie. Także pod tym względem niderlandzki przemysł ceramiczny znajduje się w niekorzystnym położeniu w porównaniu z sektorem produkcji wyrobów ceramicznych w krajach sąsiednich.
- (24) Zdaniem Niderlandów powyższe czynniki pokazują, że selektywny charakter środka jest uzasadniony charakterem i ogólną strukturą niderlandzkiego systemu opodatkowania energii. W związku z tym Niderlandy uznały, że zwolnienie podatkowe nie stanowi pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE.
- (25) Proponowane zwolnienie podatkowe ograniczy w pewnym stopniu niekorzystną sytuację niderlandzkiego przemysłu ceramicznego, umożliwiając w ten sposób częściowe przywrócenie równych szans tego przemysłu na rynku wewnętrznym.
- (26) Alternatywnie, Niderlandy zwróciły się do Komisji o zatwierdzenie pomocy na podstawie art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE. Pomoc jest konieczna ze względu na nierówne warunki konkurencji na rynku wewnętrznym. Jest proporcjonalna, ponieważ środek będzie miał zastosowanie tylko do gazu ziemnego stosowanego w instalacjach i nie będzie miał zastosowania do energii elektrycznej wykorzystywanej do produkcji wyrobów ceramicznych. Pomoc jedynie częściowo wyrównuje szanse niderlandzkiego przemysłu ceramicznego, w związku z czym należy ją uznać za proporcjonalną. Ponadto nie spowodowałaby niezgodnego z prawem zakłócenia konkurencji na rynku wewnętrznym.
- (27) Niderlandy stwierdziły poza tym, że dyrektywa w sprawie opodatkowania energii nie ma zastosowania do procesów mineralogicznych, ponieważ wyłączenie tego rodzaju procesów z zakresu stosowania dyrektywy jest zgodne z charakterem i ogólną strukturą systemu podatkowego. W związku z tym państwa członkowskie mogą samodzielnie decydować, czy takie formy użytkowania energii mają podlegać opodatkowaniu. Proponowany środek nie doprowadziłby do zakłócenia konkurencji, lecz raczej do większego zharmonizowania opodatkowania produktów energetycznych, w związku z czym nie jest sprzeczny z interesem Wspólnoty.

V. UWAGI ZGŁOSZONE PRZEZ ZAINTERESOWANE STRONY

- (28) Uwagi dotyczące decyzji Komisji o wszczęciu postępowania zgłosiła organizacja handlowa VKO (*Stichting Verenigde Keramische Organisaties*). VKO podziela opinię Niderlandów, że zwolnienie podatkowe jest uzasadnione charakterem i ogólną strukturą krajowego systemu podatkowego i że w związku z tym środek ten nie stanowi pomocy państwa. Uwagi VKO są zbliżone do uwag Niderlandów. Podobnie jak Niderlandy VKO uważa, że zwolnienia podatkowego nie można traktować jako środka pomocy na ochronę środowiska, ponieważ nie

realizuje ono żadnego celu w zakresie ochrony środowiska. Ocenianie środka na podstawie wytycznych w sprawie pomocy na ochronę środowiska nie byłoby zatem właściwe.

VI. OCENA

ISTNIENIE POMOCY

- (29) Zgodnie z art. 107 ust. 1 TFUE „wszelka pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna ze wspólnym rynkiem w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi”.

KORZYŚĆ

- (30) Zdaniem Niderlandów środek nie przyznaje żadnej korzyści, natomiast wyrównuje szanse niderlandzkiego przemysłu ceramicznego.
- (31) Komisja jest zdania, że zwolnienie podatkowe stanowi korzyść dla przedsiębiorstw działających w przemyśle ceramicznym w Niderlandach, które skorzystałyby w wyniku ulgi podatkowej, ponieważ zmniejszyłyby ona opłaty, które w przeciwnym wypadku weszłyby w skład kosztów operacyjnych⁽¹⁴⁾.

ZASOBY PAŃSTWOWE I MOŻLIWOŚĆ PRZYPISANIA ICH PAŃSTWU

- (32) Niderlandy uważają, że środek nie byłby finansowany z zasobów państwowych, ponieważ finansowanie zwolnienia nie ma wpływu na budżet⁽¹⁵⁾. Nie korzystano by zatem z zasobów państwowych. VKO wysuwa podobny argument.
- (33) Komisja stoi na stanowisku, że środek dotyczy ulgi podatkowej, którą finansowałoby państwo niderlandzkie, rezygnując z zasobów państwowych. Innymi słowy proponowane zwolnienie podatkowe powoduje, że państwo niderlandzkie traci dochody podatkowe. Nawet gdyby wyższa stawka podatku energetycznego od gazu ziemnego w najwyższej transzy kompensowała pośrednio finansowanie zwolnienia, wniosek ten nie uległby zmianie. Komisja zwraca uwagę, że Niderlandy przyznały, iż w porównaniu z obecnym systemem podatkowym środek prowadzi do powstania korzyści o wartości szacowanej na 4 mln EUR rocznie bez

obowiązku zwrotnego ze strony odbiorców⁽¹⁶⁾. Proponowany środek można przypisać Niderlandom, ponieważ wynika bezpośrednio ze zmiany obowiązujących przepisów krajowych.

SELEKTYWNY CHARAKTER ŚRODKA

- (34) Artykuł 2 ust. 1 dyrektywy w sprawie opodatkowania energii stanowi, że dyrektywa nie ma zastosowania do zużycia energii w procesach mineralogicznych i niektórych innych zastosowań produktów energetycznych i energii elektrycznej, zatem decyzję dotyczącą ewentualnego opodatkowania omawianych procesów i postanowienie, czy opodatkowuje się je w całości czy tylko częściowo, pozostawia się państwom członkowskim. Jednak niezależnie od dyrektywy w kwestiach dotyczących pomocy państwa wspólnotowy dorobek prawny jest w każdym przypadku wiążący dla państw członkowskich. Oznacza to, że selektywny charakter przedmiotowego środka oraz istnienie pomocy państwa należy ocenić, odnosząc się do krajowego systemu opodatkowania energii.
- (35) Istnieje aktualne orzecznictwo w sprawie interpretacji selektywności. W wyroku w sprawie Gibraltaru przyjęta została standardowa analiza pomocy państwa odnośnie do spraw związanych z podatkami⁽¹⁷⁾. Sąd stwierdził, że należy przeprowadzić analizę, która obejmuje: (i) określenie ram odniesienia, (ii) określenie odstępstwa od ram odniesienia i (iii) określenie, czy odstępstwo jest usprawiedliwione charakterem lub ogólną strukturą systemu podatkowego (to znaczy, czy odstępstwo pochodzi bezpośrednio od podstawowych albo przewodnich zasad systemu podatkowego w zainteresowanym państwie członkowskim).
- (36) Niderlandy wyjaśniły, że ich system opodatkowania energii, który stanowi ramy odniesienia, ma na celu opodatkowanie energii elektrycznej i produktów energetycznych, stosowanych jako paliwo opałowe lub paliwo silnikowe. Niderlandy uważają zatem, że zwolnienie niektórych zastosowań z podatku jest zgodne z ich krajowym systemem opodatkowania energii, jak wyjaśniono w motywie 19. Zdaniem Niderlandów dodatkowe zwolnienie, wprowadzane obecnie dla procesów ceramicznych, wpisuje się w tę ogólną strukturę.
- (37) Niderlandy utrzymują ponadto, że odejście od ram odniesienia, tj. odmienne traktowanie przemysłu ceramicznego pod względem podatkowym, jest uzasadnione obiektywną różnicą między surowcem wykorzystywanym do produkcji wyrobów ceramicznych i materiałem wykorzystywanym w pozostałych procesach mineralogicznych. W przeciwieństwie do innych procesów tego typu tradycyjny proces ceramiczny jest nieodwracalny.

⁽¹⁴⁾ Zob. decyzja w sprawie środka pomocy państwa N 820/06 z dnia 7 lutego 2007 r., sekcja 4.

⁽¹⁵⁾ Uzasadnienie do poprawki Parlamentu, przewidującej omawiane zwolnienie podatkowe, stanowi, że zwolnienie ma być finansowane przez podwyższenie stawki podatku od energii pozyskiwanej z gazu ziemnego o 0,08 EUR w najwyższej transzy.

⁽¹⁶⁾ Załącznik 1 do zgłoszenia.

⁽¹⁷⁾ Wyrok Sądu Pierwszej Instancji w sprawach połączonych T-211/04 i T-215/04 *Gibraltar* z dnia 18 grudnia 2008 r., dotychczas nieopublikowany (wniesiono odwołanie od wyroku, ale nie dotyczy ono etapów powyższej standardowej analizy pomocy państwa).

- (38) Komisja nie po raz pierwszy przeprowadziła ocenę zwolnień procesów mineralogicznych z podatków od energii: dokonała tego w szczególności w decyzji z dnia 7 lutego 2007 r. w sprawie N 820/06 dotyczącej zwolnień podatkowych dla niektórych procesów energochłonnych w Niemczech. Komisja zdecydowała wówczas, że środek nie zawiera elementów pomocy państwa. Zajął się w szczególności wewnętrzną logiką niemieckiego systemu opodatkowania energii, zgodnego z podejściem przyjętym w dyrektywie w sprawie opodatkowania energii, według którego paliwo podlega opodatkowaniu tylko w przypadku gdy wykorzystywane jest jako paliwo opałowe lub paliwo silnikowe. Niemcy konsekwentnie zwalniały z podatku każde podwójne zastosowanie i wszystkie możliwe procesy mineralogiczne objęte dyrektywą, a także przyjęły takie samo podejście w całym systemie opodatkowania energii. Komisja stwierdziła, że zwolnienie podatkowe było zgodne z charakterem i ogólną strukturą krajowego systemu opodatkowania energii.
- (39) W tym przypadku zgłoszone zwolnienie podatkowe ma zastosowanie tylko do niderlandzkiego przemysłu ceramicznego i w odróżnieniu od niemieckiego środka nie obejmuje wszystkich procesów mineralogicznych; w związku z tym Komisja jest zdania, że proponowane zwolnienie nie wynika bezpośrednio z podstawowych lub przewodnich zasad niderlandzkiego systemu opodatkowania energii. Niemcy i VKO utrzymują, że istnieje obiektywna różnica między surowcem wykorzystywanym do produkcji wyrobów ceramicznych i materiałem wykorzystywanym w innych procesach mineralogicznych⁽¹⁸⁾ z uwagi na fakt, że procesy ceramiczne są nieodwracalne; jednak taki tok rozumowania nie wyjaśnia, z punktu widzenia struktury krajowego systemu opodatkowania energii, będącego podstawą zwolnienia, dlaczego inne procesy mineralogiczne, w których także wykorzystuje się gaz ziemny do celów produkcyjnych, np. w produkcji szkła, nie kwalifikują się do zwolnienia. Ponadto zgodnie z wyjaśnieniem, zawartym w motywie 22 dyrektywy w sprawie opodatkowania energii, produkty energetyczne powinny zasadniczo stanowić przedmiot ram wspólnotowych, jeżeli są wykorzystywane jako paliwa opałowe lub paliwa silnikowe. W tym właśnie duchu w art. 2 ust. 4 dyrektywy wyłącza się procesy mineralogiczne. W przypadku takich procesów uznaje się, że paliwo jest stosowane nie jako paliwo silnikowe lub paliwo opałowe, lecz jako produkt wspierający proces chemiczny. W odniesieniu do wyłączenia wszystkich procesów mineralogicznych z zakresu stosowania dyrektywy w sprawie opodatkowania energii wspólnym elementem jest zatem wykorzystywanie paliwa do przeprowadzania procesów chemicznych, a nie jako paliwa opałowego lub silnikowego. Zwolnienie podatkowe obejmujące przedmiotowe procesy⁽¹⁹⁾ byłoby uzasadnione wyłącznie wówczas, gdyby miało być zastosowanie do wszystkich procesów mineralogicznych bez wyjątku, zapewniając w ten sposób ich jednolite traktowanie⁽²⁰⁾. Jak wskazano, byłoby to zgodne

z rozumowaniem przyjętym przez Komisję w sprawie N 820/06. W tym kontekście uwagi, że w różnych procesach mineralogicznych mogą być wykorzystywane różne surowce oraz że proces ceramiczny może być nieodwracalny, nie są istotne.

- (40) Ponadto z przebiegu prac parlamentarnych nad ustawą wynika, że celem planowanego środka jest poprawa międzynarodowej pozycji konkurencyjnej przemysłu ceramicznego w Niderlandach⁽²¹⁾. Z orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości jasno wynika, że fakt, iż środek może spowodować większe ujednolicenie obciążeń w danym sektorze z obciążeniami konkurentów w innych państwach członkowskich, nie zmienia faktu, że stanowi on pomoc⁽²²⁾.
- (41) W związku z tym Komisja stwierdza, że zwolnienie z podatku ma selektywny charakter, ponieważ sprzyja produkcji niektórych towarów oraz *de facto* niektórym przedsiębiorcom, dlatego też nie może być uzasadnione na podstawie ogólnej struktury krajowego systemu opodatkowania energii.

ZAKŁÓCENIE KONKURENCJI ORAZ WPŁYW NA WYMIANĘ HANDLOWĄ

- (42) Organizacja VKO zakwestionowała wniosek Komisji, według którego środek ten spowoduje zakłócenie konkurencji lub będzie grozić jej zakłóceniem na właściwych rynkach w sektorze ceramicznym, ponieważ w ramach proponowanego środka pokryta zostanie znaczna część kosztów operacyjnych, co umożliwi beneficjentom naliczanie niższej ceny za ich produkty ceramiczne. Według VKO koszty dostaw i stosowania energii stanowią wielokrotność kosztu podatku od energii.
- (43) Komisja uważa powyższy argument za nieistotny. Zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości poprawa pozycji konkurencyjnej przedsiębiorstwa wynikająca z wprowadzenia środka stanowiącego pomoc państwa zazwyczaj wskazuje, że zakłócana jest konkurencja w stosunku do innych konkurencyjnych przedsiębiorstw, które nie otrzymują takiej pomocy⁽²³⁾. Ponadto sam fakt, że środek „grozi zakłóceniem konkurencji” powoduje, że wchodzi on w zakres art. 107 ust. 1 TFUE. Przedmiotowe zwolnienie z podatku może spowodować zakłócenie konkurencji na rynku wyrobów ceramicznych, ponieważ prowadzi ono do zmniejszenia kosztów operacyjnych beneficjentów. Ponadto celem proponowanego środka jest w rzeczywistości poprawa międzynarodowej pozycji konkurencyjnej niderlandzkiego przemysłu ceramicznego. Niemcy stwierdziły, że zwolnienie z podatku umożliwi przynajmniej w pewnym stopniu przywrócenie równych szans przemysłu na rynku wewnętrznym. Zgodnie z logiką należy przyjąć, nawet jeśli brakuje szczegółowych danych uzasadniających wpływ środka na konkurencję w sektorze ceramicznym, że środek ten może zakłócić konkurencję na właściwych rynkach produktów ceramicznych.

⁽¹⁸⁾ Niemcy wymieniają szkło, zaprawę murarską, beton, gips i krzemian wapnia.

⁽¹⁹⁾ W zgłoszeniu Niemcy klasyfikują powyższe procesy zgodnie z nomenklaturą NACE pod kodem DI 26 „produkcja wyrobów z pozostałych mineralnych surowców niemetalicznych”.

⁽²⁰⁾ W przypadku niemieckiej sprawy N 820/06 to jednolite traktowanie zostało umocnione bezpośrednim zobowiązaniem się Niemiec do równego traktowania wszelkich innych zgłoszonych procesów mineralogicznych lub procesów obejmujących podwójne zastosowanie produktów energetycznych, zapewniając w ten sposób, że wszystkie procesy mineralogiczne będą traktowane w jednolity sposób.

⁽²¹⁾ Zmiana z dnia 21 listopada 2007 r. zaproponowana przez Julesa Kortenhorsta, członka izby niższej, i innych, *Tweede Kamer, vergaderjaar 2007-2008*, 31 205, nr 35.

⁽²²⁾ Sprawa C-173/73, *Komisja przeciwko Włochom*, [1974] Rec. 709.

⁽²³⁾ Sprawa 730/79 *Philip Morris Holland przeciwko Komisji*, [1980] 2671, pkt 11 i pkt 12.

(44) Niderlandy wyjaśniły, że przemysł ceglarski w Niderlandach, którego udział w zużyciu gazu ziemnego i energii przez niderlandzki przemysł ceramiczny wynosi od 85 do 90 %, zatrudnia około 1 500 osób. W 2008 r. podsektor ten osiągnął obrót w wysokości około 370 mln EUR. Niderlandzki przemysł ceglarski eksportuje około 20 % rocznej produkcji, natomiast import stanowi 8 % rocznej produkcji w Niderlandach. Ze względu na ciężar cegieł właściwy rynek został zdefiniowany jako obszar rozciągający się w promieniu 250 km od zakładu produkcyjnego. W związku z tym właściwymi rynkami konkurencyjnymi dla tego podsektora są Zjednoczone Królestwo, Niemcy i Belgia.

(45) W piśmie z dnia 26 maja 2009 r. Niderlandy zwróciły się do Komisji z prośbą o uzasadnienie, również w oparciu o wielkości liczbowe, jej wniosku, zgodnie z którymi proponowany środek powodował zakłócenie konkurencji lub groził zakłóceniem konkurencji na właściwych rynkach sektora ceramicznego, w odniesieniu do danych niderlandzkiego centralnego urzędu statystycznego (*Centraal Bureau voor de Statistiek*), które Niderlandy przedłożyły Komisji na wstępnym etapie dochodzenia, a w szczególności do danych dotyczących przywozu i wywozu cegieł przedstawionych w tabelach 1 i 2.

Tabela 1.

Wywóz niderlandzkich cegieł do Niemiec i Belgii

Rok	Procent	Udział w EUR
2007	59 % łącznej kwoty 255 mln EUR	150 mln EUR
2006	64 % łącznej kwoty 234 mln EUR	150 mln EUR
2005	68 % łącznej kwoty 213 mln EUR	145 mln EUR
2004	74 % łącznej kwoty 242 mln EUR	180 mln EUR
2003	82 % łącznej kwoty 234 mln EUR	191 mln EUR
2002	80 % łącznej kwoty 183 mln EUR	146 mln EUR
2001	95 % łącznej kwoty 189 mln EUR	180 mln EUR

(46) Dane w tabeli 1, zdaniem władz niderlandzkich, powinny być analizowane w świetle następujących okoliczności. Na początku tego stulecia na rynkach budownictwa mieszkaniowego w Niemczech i Niderlandach panowała głęboka stagnacja (w roku 2000/2001 niemiecki przemysł ceglarski odnotował stratę na poziomie prawie 20 % obrotów i sprzedaży). Później sytuacja na niderlandzkim i niemieckim rynku budownictwa mieszkaniowego uległa poprawie, osiągając rekordowe wyniki w latach 2006 i 2007. Zdaniem władz niderlandzkich z danych przedstawionych przez niemieckie stowarzyszenie producentów płytek ceramicznych (*Ziegelverband*) wynika, że od roku 2004/2005 w przemyśle niemieckim nastąpiło ożywienie. Jednak Niderlandy zwracają uwagę na fakt, że z danych niderlandzkiego centralnego urzędu statystycznego wynika, iż wywóz cegieł niderlandzkich od tego momentu znacznie zmalał. Krótko mówiąc, na

początku tego stulecia przemysł niemiecki i przemysł niderlandzki odnotowały znaczne straty na rynku niemieckim, jednak niemiecki sektor ceglarski zyskał dzięki ożywieniu na niemieckim rynku budownictwa mieszkaniowego, czego nie można powiedzieć o niderlandzkich producentach cegieł. Według władz niderlandzkich znajduje to potwierdzenie w danych dotyczących przywozu z Niemiec przedstawionych w tabeli 2.

Tabela 2.

Przywozy z Niemiec do Niderlandów

Rok	Procent	Udział w EUR
2007	42 % łącznej kwoty 91 mln EUR	36 mln EUR
2006	25 % łącznej kwoty 101 mln EUR	25 mln EUR
2005	22 % łącznej kwoty 82 mln EUR	18 mln EUR
2004	17 % łącznej kwoty 121 mln EUR	21 mln EUR
2003	16 % łącznej kwoty 110 mln EUR	18 mln EUR
2002	18 % łącznej kwoty 107 mln EUR	20 mln EUR
2001	11 % łącznej kwoty 124 mln EUR	14 mln EUR
2000	12 % łącznej kwoty 155 mln EUR	19 mln EUR

(47) Władze Niderlandów zwracają uwagę na fakt, że dane w tabeli 2 odzwierciedlają znaczny wzrost przywozu niemieckich cegieł do Niderlandów, począwszy od roku 2006/2007. Dane za pierwszy kwartał 2008 r. przedłożone przez Niderlandy pokazują, że ta tendencja się utrzymuje. Według władz niderlandzkich od sierpnia 2006 r. niemiecki przemysł ceramiczny zwolniony był z podatku od energii, przy czym zwolnienie to weszło w życie w dniu 1 stycznia 2004 r.

Tabela 3.

Wywóz z Niderlandów do państw członkowskich innych niż Belgia i Niemcy (głównie do Wielkiej Brytanii i Irlandii)

Rok	Procent	Udział w EUR
2007	40 % łącznej kwoty 255 mln EUR	102 mln EUR
2006	37 % łącznej kwoty 234 mln EUR	86 mln EUR
2005	32 % łącznej kwoty 213 mln EUR	68 mln EUR
2004	17 % łącznej kwoty 242 mln EUR	41 mln EUR
2003	10 % łącznej kwoty 234 mln EUR	23 mln EUR
2002	18 % łącznej kwoty 183 mln EUR	32 mln EUR
2001	12 % łącznej kwoty 189 mln EUR	23 mln EUR

- (48) Na podstawie powyższych danych liczbowych władze Niderlandów stwierdziły, że istotnym czynnikiem tłumaczącym zwiększony wywóz do tych krajów jest bardzo korzystny kurs wymiany GBP i EUR. Utrzymują, że czynnik ten rekompensuje wysokie koszty transportu.
- (49) Komisja zgadza się, że te informacje wskazują, iż w odniesieniu do wywozu cegieł z Niderlandów Niemcy i Belgia straciły na znaczeniu jako kraje docelowe w latach 1998–2007, że przywóz niemieckich cegieł do Niderlandów wzrósł w latach 2000–2007 oraz że wywóz do krajów innych niż Niemcy i Belgia (głównie do Wielkiej Brytanii i Irlandii) wzrósł w okresie 2001–2007. W odniesieniu do danych przedstawionych dla innych krajów, szczególnie dla Wielkiej Brytanii i Irlandii, wzrost wywozu wynika głównie z korzystnego kursu wymiany walut.
- (50) Dane te stanowią źródło informacji o przepływie produktów sektora ceglarskiego pomiędzy Niderlandami a sąsiednimi krajami, tj. Niemcami, Belgią i Wielką Brytanią, jednak nie pozwalają wysnuć wniosku, że przedmiotowy środek podatkowy nie jest zdolny zakłócić konkurencji na właściwych rynkach przemysłu ceramicznego. Jak już jednak zostało powiedziane, wystarczy, że istnieje możliwość takich zakłóceń, aby środek wpisywał się w zakres art. 107 ust. 1 TFUE.
- (51) Środek prawdopodobnie będzie miał wpływ na handel pomiędzy państwami członkowskimi, ponieważ produkty ceramiczne są nabywane i sprzedawane w ramach handlu międzynarodowego, jak wynika z danych statystycznych przedstawionych przez władze Niderlandów, zawartych w tabelach 1, 2 i 3.

WNIOSEK

- (52) W świetle powyższych informacji Komisja uważa, że zgłoszony środek stanowi pomoc państwa objętą zakresem art. 107 ust. 1 TFUE.

ZGODNOŚĆ POMOCY Z PRAWEM

- (53) Niderlandy postąpiły zgodnie z wymogami art. 108 ust. 3 TFUE, zgłaszając środek pomocy przed jego wdrożeniem.

ZGODNOŚĆ POMOCY Z RYNKIEM WEWNĘTRZNYM

WPROWADZENIE

- (54) Komisja jest zdania, że proponowane zwolnienie należało ocenić w świetle wytycznych w sprawie pomocy na ochronę środowiska. Tego rodzaju zwolnienie z podatku na ochronę środowiska, będące przedmiotem zgłoszenia, zostało wyraźnie omówione w rozdziale 4 wytycznych w sprawie pomocy na ochronę środowiska „Pomoc w formie ulg lub zwolnień podatkowych w odniesieniu do podatków na ochronę środowiska”. Na potrzeby oceny wspomnianego zwolnienia podatko-

wego rozdział 4 wytycznych w sprawie pomocy na ochronę środowiska należy uznać za dostatecznie szczegółowy. Środek nie może zatem zostać oceniony w oparciu o art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE, jak utrzymywały Niderlandy.

- (55) Niderlandy zgadzają się z Komisją, że proponowany środek należy postrzegać jako „zwolnienie z podatku na ochronę środowiska” w rozumieniu wytycznych w sprawie pomocy na ochronę środowiska⁽²⁴⁾. Uważają jednak, że to nie wystarczy, aby środek objąć zakresem wspomnianych wytycznych. W opinii Niderlandów środek nie spełnia wymogu określonego w pkt 151 wytycznych, w którym mowa o środku, który „przyczynia się co najmniej pośrednio do poprawy poziomu ochrony środowiska”, ponieważ proponowanemu zwolnieniu nie przyświeca taki cel.
- (56) Ten tok myślenia jest nie do przyjęcia. Zarówno z tytułu rozdziału 4 wytycznych w sprawie pomocy na ochronę środowiska („Pomoc w formie ulg lub zwolnień podatkowych w odniesieniu do podatków na ochronę środowiska”), jak i pierwszej części pkt 151, która brzmi identycznie, wyraźnie wynika, że rozdział ten ma zastosowanie do proponowanej pomocy. Rozdział zawiera szczegółowe przepisy wyjaśniające okoliczności, w których zwolnienia z podatków na ochronę środowiska są uznawane za zgodne z rynkiem wewnętrznym. W pkt 151 wytycznych ustanowiono ogólny warunek zgodności z rynkiem wewnętrznym w przypadku zwolnień z podatków na ochronę środowiska w rozumieniu rozdziału 4. Zgodnie z nim pomoc można uznać za zgodną z rynkiem wewnętrznym tylko w przypadku gdy „przyczynia się co najmniej pośrednio do poprawy poziomu ochrony środowiska”.
- (57) Aby wyjaśnić zasadność pkt 151 wytycznych w sprawie pomocy na ochronę środowiska, Komisja zwraca uwagę, że zwolnienie z podatku środowiskowego może pozwolić na wprowadzenie lub utrzymanie wysokich stawek krajowych podatków na ochronę środowiska dla innych przedsiębiorstw, może więc mieć, przynajmniej pośrednio, pozytywne skutki dla środowiska⁽²⁵⁾. Dla Komisji niezrozumiałe są argumenty, wysuwane przez Niderlandy czy VKO na celu wykazania, że proponowane zwolnienie przyczyniłoby się do dalszego stosowania przedmiotowego niderlandzkiego podatku na ochronę środowiska. Niderlandy co prawda twierdzą, że najwyższa stawka podatku uległaby zwiększeniu wraz z wejściem w życie zwolnienia, ale czynią to jedynie w tym celu, by dowieść, że proponowane zwolnienie nie prowadziłoby do utraty zasobów państwowych, i nawet nie próbują dowieść, iż proponowane zwolnienie jest niezbędne w celu umożliwienia takiego zwiększenia. Nie wykazano więc, że środek jest zgodny z pkt 151 wytycznych w sprawie pomocy na ochronę środowiska.

⁽²⁴⁾ Co potwierdzono w piśmie z dnia 19 grudnia 2008 r.

⁽²⁵⁾ W tym kontekście zob. również pkt 57 wytycznych w sprawie pomocy na ochronę środowiska, który stanowi, że „ten rodzaj pomocy może być [...] konieczny, aby pośrednio zniwelować negatywne skutki zewnętrzne poprzez ułatwienie wprowadzenia lub utrzymania stosunkowo wysokich krajowych podatków na ochronę środowiska”.

- (58) Komisja zwróciła się do Niderlandów o informacje, umożliwiające jej przeprowadzenie oceny zgodności pomocy z rynkiem wewnętrznym w oparciu o kryteria określone w rozdziale 4 wytycznych w sprawie pomocy na ochronę środowiska, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności i proporcjonalności pomocy i jej skutków dla sektora ceramicznego, zgodnie z wymogami pkt 155–159 wytycznych ⁽²⁶⁾.
- (59) W odniesieniu do konieczności pomocy Komisja zadała kilka szczegółowych pytań, by ocenić, czy możliwe byłoby przerzucenie na klientów znacznego wzrostu kosztów produkcji w niderlandzkim przemyśle ceramicznym (z powodu podatku na ochronę środowiska) bez istotnego ograniczenia sprzedaży. Poprosiła również o informacje dotyczące w szczególności następujących kwestii: wielkości sprzedaży produkcji przemysłu ceramicznego na właściwych rynkach z ostatnich 10 lat; stawki podatku od energii i łącznej kwoty zapłaconego podatku; łącznych kosztów energii w przeliczeniu na przedsiębiorstwo z ostatnich 10 lat; szacunków dotyczących elastyczności cenowej produktów przemysłu ceramicznego na właściwych rynkach; szacunków dotyczących spadku sprzedaży lub zysków, lub obu tych wielkości; informacji na temat przepływów handlowych w niderlandzkim przemyśle ceramicznym do Niderlandów z właściwych rynków geograficznych oraz z Niderlandów na właściwe rynki geograficzne; udziału poszczególnych beneficjentów we właściwych rynkach geograficznych; oraz wszelkich innych czynników, które mogą odgrywać rolę przy ocenie zakresu przerzucenia kosztów. Komisja zadała Niderlandom również pytania dotyczące proporcjonalności pomocy w odniesieniu do pkt 159 wytycznych w sprawie pomocy na ochronę środowiska.

OCENA

Uwagi wstępne

- (60) W odpowiedzi na pismo Komisji z dnia 7 października 2009 r. Niderlandy dostarczyły informacji dotyczących hipotetycznego przeciętnego producenta cegieł w Niderlandach ⁽²⁷⁾. Niderlandy stwierdziły, że nie mogły odpowiedzieć na pytania Komisji w odniesieniu do wszystkich podsektorów niderlandzkiego przemysłu ceramicznego, ponieważ w niektórych podsektorach, takich jak produkcja płytek, rur ceramicznych i ceramicznych wyrobów sanitarnych, istniał tylko jeden niderlandzki dostawca. W odniesieniu do producentów cegieł można było przedstawić reprezentatywną sytuację, ponieważ w tamtym czasie w Niderlandach istniało 13 producentów, posiadających około 40 zakładów produkcyjnych w różnych lokalizacjach. W pozostałych przypadkach, jak np. ceramika dekoracyjna, Niderlandy

uznały, że ze względu na bardzo krótki termin zebranie wystarczających informacji o odnośnym podsektorze nie jest możliwe.

- (61) Komisja pragnie zaznaczyć, że w decyzji o wszczęciu postępowania z dnia 11 lutego 2009 r. znalazło się stwierdzenie o przekazaniu prośby o dodatkowe informacje już na wstępnym etapie dochodzenia – w tym o informacje na temat różnych segmentów przemysłu ceramicznego określonych przez Niderlandy; informacje te nie zostały jednak przekazane.
- (62) Komisja uważa, że informacje na temat hipotetycznego przeciętnego producenta cegieł nie są wystarczające, aby dokonać oceny zgodności proponowanego zwolnienia podatkowego ze wspólnym rynkiem w odniesieniu do całości niderlandzkiego przemysłu ceramicznego, ponieważ jednego konkretnego przeciętnego producenta nie można uznać za reprezentatywnego dla całego przemysłu. Jak podkreśliły same Niderlandy w związku z przedłożonymi Komisji danymi na temat przywozu i wywozu, odnośne informacje dotyczą wyłącznie segmentu cegieł i nie mogą zostać automatycznie wykorzystane do określenia trendów w innych segmentach branży ceramicznej, ponieważ każdy z tych segmentów charakteryzuje się specyficznymi powiązaniem produkt/rynek, o których decydują odmienne czynniki ekonomiczne. W swoim oświadczeniu z dnia 24 maja 2009 r. VKO doszła do podobnego wniosku ⁽²⁸⁾. Argument, że nie można dostarczyć żadnych informacji na temat podsektorów, w których działa tylko jeden beneficjent, nie jest przekonujący. Wręcz przeciwnie – uzyskanie informacji na temat pojedynczego przedsiębiorstwa byłoby nawet łatwiejsze (jak ostatnio pokazano w sprawie dotyczącej Danii ⁽²⁹⁾).

- (63) Ponadto nie dostarczono części oczekiwanych informacji. Dla przykładu, jak wskazano w motywie 59, Komisja zwróciła się o informacje dotyczące konieczności i proporcjonalności pomocy. W odniesieniu do pierwszej kwestii Komisja zwróciła się o dostarczenie szacunków elastyczności cenowej produktów przemysłu ceramicznego na właściwych rynkach, szacunków dotyczących spadku sprzedaży lub zysków, lub obu tych wielkości, udziału poszczególnych beneficjentów we właściwych rynkach geograficznych oraz zmian w zakresie udziału poszczególnych niderlandzkich producentów w tych rynkach. W piśmie z dnia 9 października 2009 r. Komisja dała Niderlandom dodatkową szansę na dostarczenie brakujących informacji; nigdy ich jednak nie dostarczono.

- (64) W oparciu o dostępne informacje można przeprowadzić następującą analizę segmentu produkcji cegieł.

⁽²⁶⁾ Prośbę o te właśnie informacje przekazano w drugim wniosku o udzielenie informacji skierowanym do Niderlandów w dniu 17 listopada 2008 r. (D/54544).

⁽²⁷⁾ W opinii Niderlandów informacje te mają zastosowanie do pozostałych odrębnych segmentów przemysłu ceramicznego; Niderlandy stwierdziły, że podobną metodę zastosowano w innym kontekście: w ramach prawodawstwa europejskiego (np. w stosunku do E-PRTR, Europejskiego Rejestru Uwalniania i Transferu Zanieczyszczeń) i w krajowych analizach zarządzania (np. NL-BAT – najlepsze dostępne metody). Komisja nie uważa jednak, by informacje dotyczące jednego przeciętnego przedsiębiorstwa w segmencie produkcji cegieł stanowiły reprezentatywne dane dla całego przemysłu ceramicznego, które można wykorzystać do analizy konkurencji.

⁽²⁸⁾ Wytyczne w sprawie pomocy na ochronę środowiska nie rozstrzygają wprost, czy ocenę należy przeprowadzić na poziomie przemysłu, czy na poziomie podsektora. W tym przypadku jednak Niderlandy same wskazały, że poszczególne podsektory charakteryzują się innymi warunkami konkurencji. Dlatego do celów niniejszej sprawy ocenę należy przeprowadzić na poziomie podsektorów.

⁽²⁹⁾ Sprawa N 327/08 dotycząca pomocy państwa z dnia 29 października 2009 r., dotychczas nieopublikowana.

Konieczność pomocy

- (65) Punkt 155 wytycznych w sprawie pomocy na ochronę środowiska stanowi, że analizując programy podatkowe zawierające elementy pomocy państwa w formie ulg lub zwolnień z podatku na ochronę środowiska, Komisja zbada przede wszystkim, czy pomoc jest konieczna i proporcjonalna, oraz przeanalizuje jej skutki na poziomie danych sektorów gospodarczych.
- (66) Punkt 158 wytycznych w sprawie pomocy na ochronę środowiska stanowi, że Komisja uzna pomoc za konieczną, jeśli łącznie zostaną spełnione następujące warunki. Po pierwsze, beneficjenci muszą być wybierani w oparciu o obiektywne i przejrzyste kryteria, a pomoc musi zostać przyznana zasadniczo w ten sam sposób w odniesieniu do wszystkich podmiotów konkurujących w tym samym sektorze, jeśli znajdują się w podobnej sytuacji faktycznej (pkt 158 lit. a) wytycznych). Po drugie, podatek bez zastosowania ulgi musi prowadzić do znacznego wzrostu kosztów produkcji (pkt 158 lit. b)). Po trzecie, musi istnieć pewność, że znacznego wzrostu kosztów produkcji nie można przerzucić na konsumentów bez istotnego ograniczenia sprzedaży (pkt 158 lit. c)). W tym kontekście państwa członkowskie mogą przedstawić m.in. szacunki dotyczące elastyczności cenowej produktów danego sektora na właściwym rynku geograficznym lub szacunki dotyczące spadku sprzedaży lub zysków przedsiębiorstw w danym sektorze/danej kategorii.

Punkt 158 lit. a) wytycznych w sprawie pomocy na ochronę środowiska

- (67) Niderlandy utrzymują, że zwolnienie dotyczy bezpośrednio procesu ceramicznego: wszyscy producenci wyrobów ceramicznych i wszystkie podmioty konkurujące między sobą w sektorze ceramicznym (lub na tym samym właściwym rynku, jeśli są w podobnej faktycznej sytuacji), kwalifikują się do zwolnienia, o ile spełnią następujące warunki:
- musi istnieć zaopatrzenie w gaz ziemny,
  - gaz ziemny musi być wykorzystywany w instalacjach produkcyjnych do podgrzewania,
  - produkty muszą składać się co najmniej w 90 % z gliny.
- (68) Powyższe warunki są określone w projekcie legislacyjnym⁽³⁰⁾. Wydaje się zatem, że kryteria determinujące wybór beneficjentów są obiektywne i przejrzyste.

Punkt 158 lit. b) wytycznych w sprawie pomocy na ochronę środowiska

- (69) Wymóg, by w razie braku ulgi podatek prowadził do znacznego wzrostu kosztów produkcji, uznaje się za

spełniony, jak wyjaśniono w przypisie 55 wytycznych, jeśli beneficjent jest „zakładem energochłonnym” w rozumieniu art. 17 ust. 1 lit. a) dyrektywy w sprawie opodatkowania energii, tj. zakładem, w którym koszty nabycia produktów energetycznych i energii elektrycznej wynoszą przynajmniej 3,0 % wartości produkcji⁽³¹⁾ lub krajowy należny podatek energetyczny wynosi przynajmniej 0,5 % wartości dodanej.

- (70) Niderlandy utrzymują, że producenci cegieł należą do grupy energochłonnych użytkowników, ponieważ ich koszty energii wynoszą 20–30 % całkowitych kosztów produkcji. Niderlandy nie określiły dokładnie, jaki udział w wartości produkcji mają całkowite koszty produkcji; można jednak założyć, że w normalnych warunkach działalności gospodarczej, w których dobra są sprzedawane powyżej kosztów produkcji, koszty produkcji będą niższe niż wartość produkcji, ponieważ wartość produkcji zależy od obrotów, a więc ceny sprzedawanego produktu. Przy założeniu, że warunki działalności gospodarczej są normalne, udział kosztów energii w wartości produkcji będzie niższy niż udział kosztów energii w kosztach produkcji przedstawionych przez Niderlandy. Można również założyć, że wartość produkcji nie będzie aż tak dużo wyższa od kosztów produkcji, aby sprawdzić udział kosztów energii w wysokości 20–30 %, gdy w mianowniku są koszty produkcji, do 3 %, gdy mianowniku jest wartość produkcji. W konsekwencji Komisja zgadza się, że zgodnie z definicją w wyżej wymienionej dyrektywie przedsiębiorstwa w niderlandzkim przemyśle ceramicznym są „zakładami energochłonnymi”, wobec czego wymóg znacznego wzrostu kosztów stawiany w pkt 158 lit. b) jest spełniony. Komisja opiera więc swoją ocenę na przesłance prawnej ujętej w przypisie 55 wytycznych w sprawie pomocy na ochronę środowiska.

Punkt 158 lit. b) wytycznych w sprawie pomocy na ochronę środowiska

- (71) W związku z kryterium zawartym w pkt 158 lit. c) wytycznych w sprawie pomocy na ochronę środowiska zadano szczegółowe pytania, aby ocenić, czy znaczny wzrost kosztów produkcji mógłby zostać przerzucony na klientów, nie prowadząc przy tym do istotnego ograniczenia sprzedaży. Zwrócono się do Niderlandów przede wszystkim o informacje na temat wyników sprzedaży produkcji przemysłu ceramicznego na właściwych rynkach z ostatnich 10 lat; stawki podatku energetycznego i łącznej kwoty zapłaconego podatku; łącznych kosztów energii w przeliczeniu na przedsiębiorstwo z ostatnich 10 lat; szacunków dotyczących elastyczności cenowej produktów przemysłu ceramicznego na właściwych rynkach; szacunków dotyczących spadku sprzedaży lub zysków, lub obu tych wielkości; przepływów handlowych w niderlandzkim przemyśle ceramicznym do

⁽³⁰⁾ Projekt legislacyjny (przepisy mają zostać włączone do art. 64 ustawy o podatkach na ochronę środowiska) odnosi się do wyrobów ceramicznych, które składają się wyłącznie lub prawie wyłącznie z gliny.

⁽³¹⁾ Artykuł 17 ust. 1 lit. a) dyrektywy w sprawie opodatkowania energii stanowi, że „wartość produkcji» oznacza obrót, włącznie z subwencjami bezpośrednio powiązanymi z ceną produktu, plus lub minus zmiany poziomu zapasów produktów gotowych, niegotowych oraz towarów i usług nabytych w celu odsprzedaży, minus towary i usługi nabyte w celu odsprzedaży”.

Niderlandów z właściwych rynków geograficznych i z Niderlandów na właściwe rynki geograficzne; udziału poszczególnych beneficjentów we właściwych rynkach geograficznych; oraz wszelkich innych czynników, które mogą odgrywać rolę przy ocenie zakresu przerzucenia kosztów (zob. motywy 59 i 63).

- (72) Niderlandy potwierdziły, że zasadniczo odnośne koszty mogą zostać przerzucone, ale twierdzą, że staje się to coraz trudniejsze. W ostatnich latach przedsiębiorstwa, które nie były w stanie przerzucić kosztów, zamknęły działalność gospodarczą lub zostały uznane za niewypłacalne. Niderlandy nie dostarczyły jednak żadnych dowodów, które pozwoliłyby wykazać związek przyczynowo-skutkowy pomiędzy kosztem podatku a faktem, że przedsiębiorstwa te zamknęły działalność gospodarczą. Komisja zauważa, że to do państwa członkowskiego należy dostarczenie niezbędnych informacji w uzasadnieniu swoich twierdzeń.
- (73) Niderlandy wskazały również, że elastyczność cenowa popytu na cegły jest niska, nie potwierdzając tego jednak poprzez odniesienie do aktualnych danych.
- (74) Niderlandy wyjaśniły, że konkurencja w sektorze cegieł stale rośnie z powodu przywozu podobnych cegieł produkowanych przez konkurentów w innych państwach członkowskich, a także, że udział cegieł niderlandzkiej produkcji w rynku spada. W załączniku do pisma z dnia 30 października 2009 r. Niderlandy przedstawiły dane dotyczące przywozu i wywozu, z których wynika, że przywóz z Niemiec do Niderlandów wzrósł w ostatnich latach, a wywóz z Niderlandów do Niemiec i Belgii zmalał⁽³²⁾. Według Niderlandów, głównym tego powodem jest fakt, że zagraniczni producenci cegieł korzystają ze zwolnienia z podatku od energii, natomiast producenci niderlandzcy nie korzystają z takiego zwolnienia.
- (75) Nie można jednak uzasadniać pomocy państwa, w tym zwolnienia z podatku na ochronę środowiska, wyłącznie istnieniem porównywalnych środków w innych państwach członkowskich. Przyjęcie takiego uzasadnienia równałoby się założeniu, że istnienie środków pomocy w jednym państwie członkowskim pozwala innym państwom członkowskim na podjęcie środków wyrównawczych w celu ograniczenia szkodliwego wpływu takich środków na ich własnych przemysł. Z punktu widzenia pomocy państwa tego rodzaju odwetowe działanie jest nie do przyjęcia. Prawdziwym środkiem zaradczym dla szkody wyrządzonej przez pomoc państwa nie jest wyścig na dotacje, a stosowanie zasad pomocy państwa, w tym wytycznych w sprawie pomocy na ochronę środowiska. Tym samym zgłoszonego środka nie może w żadnym wypadku uzasadniać wyłącznie jako zgodnego z prawem środka zaradczego wobec pomocy, co do której zachodzi podejrzenie, że jest stosowana gdzie indziej; jeśli środek ma zostać zatwierdzony, należy wykazać, że występuje znaczny wzrost kosztów i że koszty te nie mogą być przerzucone na klientów.

- (76) Mimo ograniczeń związanych z kosztami transportu, które zawężają rynek geograficzny cegieł do obszaru o promieniu 250 km, na podstawie informacji przekazanych Komisji można stwierdzić, że wymiana handlowa między państwami członkowskimi ma wpływ na przemysł ceglarski. Niderlandy utrzymują, że wywożone jest 20 % produkowanych rocznie cegieł. Na podstawie dostarczonych danych Komisja była w stanie obliczyć przybliżony poziom intensywności handlu⁽³³⁾, który wynosi 75 %. Na skutek braku spójnych danych poziom intensywności handlu musiał być jednak obliczony w oparciu o dane przepływów handlowych z 2007 r. i dane o obrocie z 2008 r. Te okoliczności mogą sugerować, że przemysł ma trudności w przerzuceniu obciążenia podatkowego wprowadzonego przez Niderlandy. Twierdzeniu, że trudno jest przerzucić wzrost kosztów, przeczy jednak oświadczenie Niderlandów, że jak dotąd podatek był przerzucany, a także fakt, że w okresie, którego dotyczą dane, wywóz niderlandzkiego sektora produkcji cegieł wzrósł ze 189 mln EUR w 2001 r. do 225 mln EUR w 2007 r. Z uwagi na brak dodatkowych informacji i danych dalsza rozstrzygająca analiza jest niemożliwa.
- (77) Ponadto pomimo wyraźnej prośby Komisji, zgodnie z którą należało również podać udział poszczególnych beneficjentów we właściwych rynkach geograficznych, nie przedłożono danych rynkowych z poszczególnych lat na poparcie oświadczenia Niderlandów, że udział niderlandzkich cegieł w rynku spada.
- (78) Mimo prośby Komisji nie zostały również dostarczone następujące informacje potrzebne do oceny możliwości przerzucenia kosztów: wielkość i wartość sprzedaży wyrobów ceramicznych w skali roku dla przeciętnego przedsiębiorstwa na poszczególnych właściwych rynkach z ostatnich 10 lat (przekazano, że segment produkcji cegieł odnotował obrót 370 mln EUR w Niderlandach, ale nie podano informacji na temat wielkości sprzedaży; w oparciu o informacje z wcześniejszego okresu oszacowano również, że w przypadku ceramiki dekoracyjnej roczne obroty wyniosły 7–10 mln EUR); łączna roczna kwota podatku od energii płaconego przez przedsiębiorstwo na właściwym rynku w ciągu 10 lat (Niderlandy dostarczyły dane tylko na temat przeciętnego producenta cegieł z 2009 r.); koszty energii ponoszone przez przedsiębiorstwo na właściwym rynku w ciągu ostatnich 10 lat (Niderlandy dostarczyły dane tylko dla przeciętnego producenta cegieł z 2009 r.); szacunki dotyczące elastyczności cenowej produktów ceramicznych na właściwych rynkach wyrobów i rynkach geograficznych; szacunki dotyczące spadku obrotu lub zysku, lub obu tych wartości, w odniesieniu do przedsiębiorstw działających na tych rynkach; oraz ewolucja udziału poszczególnych niderlandzkich producentów w rynku na właściwych rynkach geograficznych. Komisja zwróciła się również o dane na temat zmieniających się przepływów handlowych w niderlandzkim przemyśle ceramicznym, przywozu do Niderlandów z właściwych rynków geograficznych i wywozu z Niderlandów na te rynki, nie dostarczono jednak żadnych danych wieloletnich w odniesieniu do łącznego przywozu i wywozu przemysłu ceramicznego (ani danych na temat zmian w całkowitym obrocie

⁽³²⁾ Te same dane zostały dostarczone pismem z dnia 16 września 2008 r.

⁽³³⁾ „Intensywność handlu” oznacza całkowitą wartość wywozu i przywozu podzieloną przez całkowitą wartość obrotu i przywozu na właściwym rynku.

przemysłu na przestrzeni lat). Nie można tym samym wyciągnąć konkretnego wniosku w stosunku do poziomu intensywności handlu w przemyśle ceramicznym, a w odniesieniu do produkcji ceglarskiej Komisja dysponuje jedynie przybliżoną wartością, o której mowa w motywie 76.

- (79) W przypadku innych segmentów produkcji określonych przez Niderlandy, w szczególności dachówek, rur kanalizacyjnych, produktów sanitarnych, ceramicznych płytek ściennych i podłogowych, materiałów ogniotrwałych oraz porcelany i ceramiki dekoracyjnej, Niderlandy powołują się na informacje dotyczące przeciętnego przedsiębiorstwa w segmencie produkcji cegieł. Ponadto dostarczono bardzo skąpe informacje na temat poszczególnych segmentów produkcji. W piśmie z dnia 16 września 2008 r. Niderlandy podały rozmiar właściwego rynku geograficznego dla każdego segmentu oraz udział w krajowej przywożonej i wywożonej produkcji, w punktach procentowych, określając poszczególne miejsca przeznaczenia wywozu⁽³⁴⁾. Nie dostarczono jednak szczegółowych informacji w rozbiu na segmenty, o które zwróciła się Komisja i o których wspomniano w motywie 78.

⁽³⁴⁾ W piśmie z dnia 16 września 2008 r. Niderlandy dostarczyły następujących szczegółowych informacji na temat określonych podsektorów przemysłu ceramicznego; brak informacji, do którego roku dane te się odnoszą: z ogólnego opisu przemysłu ceramicznego można wywnioskować, że dane dotyczące poszczególnych segmentów również odnoszą się do 2008 r. Cegły: segment odnotował obrotu około [...] (*) EUR i zatrudniał około [...] osób. Niderlandzki przemysł produkcji cegieł wywozi około [...] % rocznej produkcji. Przywóz wynosi około [...] % rocznej niderlandzkiej produkcji. Ze względu na ciężar cegieł przedsiębiorstwa, które je produkują, działają na rynku geograficznym o promieniu około [...] km, tym samym rynek ten obejmuje [...], [...] i [...]. Dachówki ceramiczne: nie dostarczono informacji o obrocie. Segment ten zatrudnia około [...] osób. Wywozi około [...] % rocznej produkcji, głównie do bezpośrednio graniczących krajów. Przywóz wynosi [...] % i pochodzi z tych samych krajów sąsiednich. Ze względu na ciężar wyrobów przedsiębiorstwa, które je produkują, działają na rynku geograficznym o promieniu około [...] km, tym samym rynek ten obejmuje [...] i [...]. Ceramiczne rury kanalizacyjne: istnieje jeden producent, posiadający zakłady produkcyjne w dwóch miejscach. Ze względu na ciężar wyrobów przedsiębiorstwo, które je produkuje, działa na rynku geograficznym o promieniu około [...] km, choć stwierdzono, że odnośne przedsiębiorstwo wywozi produkcję do wszystkich krajów Europy. Wyroby sanitarne: nie dostarczono danych na temat obrotu; segment zatrudnia około [...] osób. Około [...] % rocznej niderlandzkiej produkcji jest wywożone, podczas gdy około [...] % jest przywożone. Właściwy rynek geograficzny obejmuje obszar o promieniu około [...] km wokół zakładu produkcyjnego. Producent należy do europejskiej grupy. Materiały ogniotrwałe: segment ten jest ukierunkowany niemal wyłącznie na działalność międzynarodową. Zatrudnia około [...] osób. Wywozi około [...] % rocznej produkcji, a przywozi około [...] %. Płytki ceramiczne: segment zatrudnia około [...] osób, wywozi [...] % rocznej produkcji. Przywóz stanowi [...] % rocznej produkcji. Największe państwa przywozu na obszarze UE to [...], [...] i [...]. Najwięksi importerzy spoza UE to [...] i [...]. Ceramika dekoracyjna: ten segment ma cztery lokalizacje produkcji i zatrudnia około [...] osób. Wywozi [...] % rocznej produkcji, a jego przywóz wynosi około [...] % niderlandzkiej rocznej produkcji. W oparciu o dane z wcześniejszych lat obrót tego segmentu jest szacowany na około [...] mln EUR (ogólnie [...] % szacowanego łącznego obrotu przemysłu ceramicznego w Niderlandach).

(*) Informacja poufna.

- (80) W oparciu o dostępne informacje Komisja nie jest w stanie stwierdzić, że wzrost kosztów produkcji niderlandzkich producentów wyrobów ceramicznych nie może zostać przerzucony na klientów bez istotnego ograniczenia sprzedaży. Należy więc przyjąć, że Niderlandy nie wykazały, że kryterium, o którym mowa w pkt 158 lit. c) wytycznych w sprawie pomocy na ochronę środowiska, zostało spełnione.

WNIOSEK DOTYCZĄCY KONIECZNOŚCI PROPONOWANEJ POMOCY

- (81) W związku z tym Komisja uważa, że dostarczone informacje nie wykazują, iż proponowana pomoc dla niderlandzkiego przemysłu ceramicznego jest konieczna. Choćby z tego tylko powodu należy stwierdzić, że środek pomocy jest niezgodny z rynkiem wewnętrznym.

Proporcjonalność pomocy

- (82) W odniesieniu do kwestii proporcjonalności pkt 159 wytycznych w sprawie pomocy na ochronę środowiska stanowi, że każdy beneficjent musi spełnić jeden z następujących warunków:

- beneficjent płaci taką część stawki podatku krajowego, która zasadniczo odpowiada wynikom każdego indywidualnego beneficjenta w zakresie ochrony środowiska w porównaniu z wynikami odnoszącymi się do metody gwarantującej najlepszy wynik w EOG. Beneficjent może wykorzystać, co najwyżej, ulgę odpowiadającą wzrostowi kosztów produkcji, który jest wynikiem podatku i którego nie można przerzucić na konsumentów, przy założeniu że wykorzystano metodę gwarantującą najlepszy wynik;
- beneficjent płaci co najmniej 20 % podatku krajowego, chyba że niższą stawkę można uzasadnić;
- beneficjent może zawierać umowy z państwem członkowskim, na mocy których zobowiązuje się do osiągnięcia celów w zakresie ochrony środowiska, których skutki są tożsame z zastosowaniem lit. a) lub b) lub minimalnego wspólnotowego poziomu podatkowego.

- (83) Niderlandy potwierdziły, że warunek określony w lit. a) nie został spełniony. Niderlandy nie omówiły warunku określonego w lit. c). W odniesieniu zaś do warunku określonego w lit. b), tj. warunku, zgodnie z którym beneficjent powinien płacić co najmniej 20 % podatku krajowego, chyba że można uzasadnić niższą stawkę, Niderlandy utrzymywały, że wszyscy beneficjenci łącznie nie płacą co najmniej 20 % krajowego podatku (od energii) (przychód wynikający np. z podatku od energii elektrycznej, który przedsiębiorstwa nadal płacą). Według Niderlandów rozmiar sektora sprawia, że faktycznie płacony odsetek jest znacznie niższy. Niderlandy powtórzyły w tym kontekście, że zastosowanie zwolnienia z podatku od energii w odniesieniu do gazu ziemnego wykorzystywanego do produkcji wyrobów ceramicznych znosi zakłócenie konkurencji, ponieważ tworzy równe szanse dla wszystkich zakładów produkcji ceramiki na rynku wewnętrznym.

- (84) Litera b) odnosi się do krajowej stawki podatku od energii, a nie do udziału 20 % w ogólnej wartości podatku uiszczanego przez podatników z tytułu poszczególnych produktów energetycznych. Zgłoszony środek dotyczy zwolnienia z pełnej stawki krajowego podatku od gazu ziemnego, co oznacza, że próg procentowy określony w pkt 159 lit. b) wytycznych w sprawie pomocy na ochronę środowiska nie jest przestrzegany. Ponadto Niemcy nie wykazały, że istnieje jedynie „ograniczone zakłócenie konkurencji”, które mogłoby uzasadniać niższą stawkę: wynika to stąd, że nie dostarczono wymaganych danych rynkowych na temat konkurencyjnej pozycji przemysłu. Nie sposób zatem stwierdzić na podstawie dostarczonych informacji, czy kryterium to zostało spełnione.

WNIOSEK DOTYCZĄCY PROPORCJONALNOŚCI PROPONOWANEJ POMOCY

- (85) Wobec powyższego Komisja uznaje, że na podstawie dostarczonych informacji nie można stwierdzić, czy proponowana pomoc dla niemieckiego przemysłu ceramicznego jest proporcjonalna.

VII. WNIOSEK

- (86) Komisja uważa, że proponowane zwolnienie podatkowe, które stanowi pomoc operacyjną, nie kwalifikuje się do żadnego z wyłączeń z ogólnego zakazu pomocy państwa określonego w TFUE, a tym samym jest niezgodne z rynkiem wewnętrznym. W konsekwencji środek pomocy nie może być wdrożony,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Pomoc państwa w formie zwolnienia z podatku od energii w odniesieniu do gazu ziemnego, którą Niemcy planują przyznać niemieckiemu przemysłowi ceramicznemu, jest niezgodna z rynkiem wewnętrznym.

W konsekwencji środek pomocy nie może być wdrożony.

Artykuł 2

Niemcy w terminie dwóch miesięcy od daty notyfikacji niniejszej decyzji poinformują Komisję o środkach podjętych w celu wykonania niniejszej decyzji.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Niemiec.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 grudnia 2009 r.

W imieniu Komisji
Neelie KROES
Członek Komisji

DECYZJA KOMISJI**z dnia 14 lipca 2010 r.**

wyłaczająca produkcję i sprzedaż hurtową energii elektrycznej we włoskiej Makrostrefie Północ oraz sprzedaż detaliczną energii elektrycznej odbiorcom końcowym podłączonym do sieci średniego, wysokiego i bardzo wysokiego napięcia we Włoszech z zakresu stosowania dyrektywy 2004/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady koordynującej procedury udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych

*(notyfikowana jako dokument nr C(2010) 4740)***(Jedynie tekst w języku włoskim jest autentyczny)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)****(2010/403/UE)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

Geograficznej (zwanej dalej „Makrostrefą Północ” ⁽²⁾);
oraz

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2004/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. koordynującą procedury udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 30 ust. 5 i 6,

uwzględniając wniosek złożony dnia 15 lutego 2010 r. za pośrednictwem poczty elektronicznej przez spółkę Compagnia Valdostana delle Acque S.p.A. – Compagnie Valdôtaine des eaux S.p.A. (zwaną dalej „spółką CVA”),

po skonsultowaniu się z Komitetem Doradczym ds. Zamówień Publicznych,

a także mając na uwadze, co następuje:

I. STAN FAKTYCZNY

- (1) Dnia 15 lutego 2010 r. za pośrednictwem poczty elektronicznej spółka CVA przekazała Komisji wniosek na mocy art. 30 ust. 5 dyrektywy 2004/17/WE. W wiadomościach e-mail: z dnia 15 kwietnia 2010 r. Komisja zwróciła się do władz włoskich oraz do spółki CVA o dodatkowe informacje. Władze włoskie udzieliły tych informacji w wiadomościach e-mail: z dnia 10 maja 2010 r. i z dnia 20 maja 2010 r., a spółka CVA, po przedłużeniu pierwotnego terminu, udzieliła ich dnia 7 maja 2010 r.
- (2) Wniosek złożony przez spółkę CVA, przedsiębiorstwo publiczne w rozumieniu dyrektywy 2004/17/WE, dotyczy następujących rodzajów działalności opisanych we wniosku:
  - a) produkcja i sprzedaż hurtowa energii elektrycznej na całym terytorium Republiki Włoskiej;
  - b) jako alternatywa, produkcja i sprzedaż hurtowa energii elektrycznej na terytorium Północnej Strefy

- c) sprzedaż detaliczna energii elektrycznej odbiorcom końcowym na wolnym rynku energii elektrycznej na całym terytorium Republiki Włoskiej.

II. RAMY PRAWNE

- (3) Artykuł 30 dyrektywy 2004/17/WE stanowi, że zamówienia mające na celu umożliwienie prowadzenia jednego z rodzajów działalności, do których ma zastosowanie dyrektywa, nie podlegają dyrektywie, jeżeli w państwie członkowskim, w którym taka działalność jest wykonywana, bezpośrednio podlega ona konkurencji na rynkach, do których dostęp nie jest ograniczony. Oceny, czy działalność bezpośrednio podlega konkurencji dokonuje się na podstawie obiektywnych kryteriów, uwzględniających specyfikę danego sektora. Dostęp uważa się za nieograniczony, jeśli państwo członkowskie wdrożyło i stosuje odpowiednie prawodawstwo wspólnotowe, otwierając dany sektor lub jego część. Stosowne akty prawne wyszczególniono w załączniku XI do dyrektywy 2004/17/WE, w którym w odniesieniu do sektora energii elektrycznej wymienia się dyrektywę 96/92/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 grudnia 1996 r. dotyczącą wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej ⁽³⁾. Dyrektywę 96/92/WE zastąpiła dyrektywa 2003/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2003 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylająca dyrektywę 96/92/WE ⁽⁴⁾.

⁽²⁾ Obejmuje ona Strefę Nord, a także cztery mniejsze strefy (Ene, Enw, Turbigio i Monfalcone), o których mowa w załączniku B do komunikatu Komisji z dnia 10 stycznia 2007 r. „Dochodzenie w ramach art. 17 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 w odniesieniu do europejskich sektorów gazu i energii elektrycznej (raport końcowy)” (COM(2006) 851 wersja ostateczna, zwanego później „raportem końcowym”).

⁽³⁾ Dz.U. L 27 z 30.1.1997, s. 20.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 176 z 15.7.2003, s. 37. Należy zaznaczyć, że dyrektywę 2003/54/WE zastąpiła dyrektywa 2009/72/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 lipca 2009 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylająca dyrektywę 2003/54/WE (Dz.U. L 211 z 14.8.2009, s. 55), wymagająca jeszcze większego stopnia otwarcia rynku niż dwie poprzednie dyrektywy. Ponieważ jednak nie upłynął jeszcze termin wdrożenia, odesłania będą nadal odnosić się do ram prawnych wprowadzonych dyrektywą 2003/54/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 134 z 30.4.2004, s. 1.

- (4) Włochy wdrożyły i stosują nie tylko dyrektywę 96/92/WE, ale także dyrektywę 2003/54/WE, decydując się na prawny i funkcjonalny rozdział sieci przesyłowych i dystrybucyjnych, z wyłączeniem najmniejszych przedsiębiorstw, zwolnionych z wymogów w zakresie rozdziału funkcjonalnego. W rezultacie, i zgodnie z art. 30 ust. 3 akapit pierwszy, dostęp do rynku na całym terytorium Republiki Włoskiej należy uznać za nieograniczony.
- (5) Oceny, czy działalność bezpośrednio podlega konkurencji, należy dokonać na podstawie różnych czynników, z których żaden nie jest sam w sobie decydujący. W odniesieniu do rynków, których dotyczy niniejsza decyzja, jednym z kryteriów, które należy uwzględnić, jest udział w rynku najważniejszych podmiotów działających na danym rynku. Innym kryterium jest stopień koncentracji na tych rynkach. Biorąc pod uwagę charakterystykę odnośnych rynków, należy uwzględnić również dodatkowe kryteria, takie jak funkcjonowanie rynkowego mechanizmu bilansującego, konkurencja cenowa oraz odsetek odbiorców zmieniających dostawcę.
- (6) Niniejsza decyzja nie stanowi uszczerbku dla stosowania zasad konkurencji.

III. OCENA

- (7) Na podstawie precedensów rozpatrywanych przez Komisję⁽¹⁾ w sektorze energii elektrycznej można wyróżnić następujące odnośne rynki produktowe: (i) wytwarzania oraz dostaw hurtowych; (ii) przesyłu; (iii) dystrybucji oraz (iv) dostaw detalicznych. W rezultacie wniosek spółki CVA należy rozpatrzyć oddzielnie w odniesieniu do produkcji i dostaw hurtowych z jednej strony oraz w odniesieniu do sprzedaży detalicznej z drugiej strony.

Produkcja i dostawy hurtowe energii elektrycznej

- (8) Jak wspomniano w motywie 2 powyżej, wniosek złożony przez spółkę CVA dotyczy produkcji i sprzedaży hurtowej energii elektrycznej na całym terytorium Republiki Włoskiej lub, alternatywnie, w Makroregionie Północ.
- (9) Jak wynika z dostępnych informacji⁽²⁾, należy uznać, że ze względu na ograniczenia połączeń między poszczególnymi strefami o niemal doskonale skorelowanych cenach, całość terytorium włoskiego obejmuje, pod względem produkcji i dostaw hurtowych energii elektrycznej, cztery rynki geograficzne: Makroregion Północ, Makroregion Centrum-Południe⁽³⁾, Makroregion Sycylia⁽⁴⁾ i Sycylię. Władze włoskie potwierdziły, że utworzona Makroregion Północ zachowuje znaczenie jako odnośny rynek, dodały jednak, że wprowadzane są zmiany, w związku

z którymi rozgraniczenie między pozostałymi makroregionami nie jest chwilowo jasne i wymaga przeprowadzenia dokładnych analiz, przez co definitywna ocena stanu konkurencji na tych rynkach geograficznych jest obecnie niemożliwa. W świetle powyższego oraz biorąc pod uwagę, że wszystkie elektrownie należące do spółki CVA również mieszczą się w Makroregionie Północ, niniejsza decyzja, do celów oceny warunków określonych w art. 30 ust. 1 dyrektywy 2004/17/WE, ogranicza się do rozpatrzenia sytuacji konkurencyjnej na terytorium Makroregionu Północ w odniesieniu do produkcji i dostaw hurtowych energii elektrycznej. Chociaż Makroregion Północ sama w sobie stanowi odnośny rynek, nie można jej jednak traktować jako zupełnie odizolowanej od otaczających ją krajów i innych regionów.

- (10) Zgodnie ze stałą praktyką⁽⁵⁾ w zakresie decyzji Komisji na mocy art. 30, Komisja uznała, że w odniesieniu do wytwarzania energii elektrycznej „jednym ze wskaźników poziomu konkurencji na rynkach krajowych jest łączny udział w rynku trzech największych producentów”. Według władz włoskich w 2009 r. udział w rynku trzech największych producentów w Makroregionie Północ określono na poziomie 49,7 %. Ten stopień koncentracji, uwzględniający całkowity udział w rynku trzech największych producentów, jest niższy od poziomu (52,2 %), o którym mowa w decyzji 2008/585/WE w odniesieniu do Austrii i od poziomu (58 % produkcji brutto), o którym mowa w decyzji 2008/741/WE w odniesieniu do Polski, a także znacznie niższy od odnośnych poziomów, o których mowa w decyzjach 2006/422/WE i 2007/706/WE dotyczących, odpowiednio, Finlandii (73,6 %) i Szwecji (86,7 %). Należy jednak zaznaczyć, że jest wyższy od odpowiadającego mu poziomu (39 %), o którym mowa w decyzjach 2006/211/WE i 2007/141/WE w odniesieniu do Zjednoczonego Królestwa. Niemniej jednak wspomniany poziom uważa się za wystarczająco niski, a zatem można uznać, że świadczy on o pewnym stopniu bezpośredniego podlegania konkurencji w zakresie produkcji i dostaw hurtowych energii elektrycznej w Makroregionie Północ.

- (11) Ponadto Włochy na znaczną skalę importują energię elektryczną, w 2008 r. pozyskały jej z zagranicy ponad 42 997 GWh. Włochy są importerem netto i importowana energia elektryczna pokrywa ok. 13,43 % ich całkowitego zapotrzebowania.⁽⁶⁾ Jak potwierdzają władze włoskie⁽⁷⁾, import ma korzystny wpływ na konkurencję, zwłaszcza w Makroregionie Północ. Wprawdzie ten wpływ jest uwarunkowany technicznymi ograniczeniami połączeń międzysystemowych z innymi krajami, oczekuje się jednak, że dzięki wprowadzeniu

(1) COMP M.4110, E.ON – Endesa (połączenie), s. 3.

(2) Zob. raport końcowy, załącznik B, pkt A1, 2.

(3) Obejmuje strefy Centro Nord, Piombino, Centro Sud, Sud, Rossano, Brindisi i Kalabria.

(4) Obejmuje strefy Sycylia, Priolo i Kalabria.

(5) Zob. decyzje Komisji 2009/47/WE (Dz.U. L 19 z 23.1.2009, s. 57); 2008/585/WE (Dz.U. L 188 z 16.7.2008, s. 28); 2008/741/WE (Dz.U. L 251 z 19.9.2008, s. 35); 2007/141/WE (Dz.U. L 62 z 1.3.2007, s. 23); 2007/706/WE (Dz.U. L 287 z 1.11.2007, s. 18); 2006/211/WE (Dz.U. L 76 z 15.3.2006, s. 6) i 2006/422/WE (Dz.U. L 168 z 21.6.2006, s. 33).

(6) Tj. ilości energii elektrycznej potrzebnej do konsumpcji krajowej i na eksport.

(7) Pismo włoskiego Urzędu ds. Energii Elektrycznej i Gazu 0018212 z dnia 10 maja 2010 r.

nowych przepisów⁽¹⁾ sytuacja ulegnie dalszej poprawie. W związku z tym zachowanie cenowe czołowych producentów w Makroregionie Północ podlega pewnym ograniczeniom związanym z importem energii elektrycznej spoza terytorium Włoch. Te okoliczności należy uznać za świadczące o pewnym stopniu bezpośredniego podlegania konkurencji ze strony innych państw członkowskich UE w zakresie produkcji i dostaw hurtowych energii elektrycznej w Makroregionie Północ.

- (12) Z komunikatu Komisji z dnia 11 marca 2010 r. „Sprawozdanie z postępów w tworzeniu wewnętrznego rynku gazu i energii elektrycznej”⁽²⁾ wynika, że w 14 państwach członkowskich trzy największe producenci nadal kontrolują ponad 75 % mocy wytwórczych. Niemniej jednak w sprawozdaniu włoski rynek energii elektrycznej kwalifikuje się do kategorii „wykazujących umiarkowaną koncentrację”⁽³⁾, w związku z czym wskaźnik Herfindahla-Hirshmana (HHI) ma niższe wartości w porównaniu z innymi kategoriami. Biorąc pod uwagę, że w Makroregionie Północ presja konkurencyjna jest odczuwana nawet mocniej niż w pozostałych strefach, stopień koncentracji można uznać za świadczący o bezpośrednim podleganiu konkurencji w zakresie produkcji i sprzedaży hurtowej energii elektrycznej w tej makroregionie.
- (13) Ponadto jako dodatkowy wskaźnik należy także uwzględnić funkcjonowanie mechanizmów bilansujących, mimo że ich udział w ogólnej produkcji i/lub zużyciu energii elektrycznej w państwie członkowskim jest niewielki. Zgodnie z dostępnymi informacjami mechanizm bilansujący, w szczególności ustalanie cen na zasadach rynkowych oraz dobrze rozwinięty rynek intra-day, funkcjonuje w sposób niestwarzający przeszkód dla tego, aby wytwarzanie energii elektrycznej bezpośrednio podlegało konkurencji.

Dostawy detaliczne energii elektrycznej

- (14) W odniesieniu do dostaw detalicznych, odnośny rynek produktowy można podzielić dodatkowo na: (A) rynek dostaw detalicznych do odbiorców przemysłowych podłączonych do sieci średniego, wysokiego i bardzo wysokiego napięcia oraz (B) rynek dostaw detalicznych do mniejszych odbiorców przemysłowych, komercyjnych i gospodarstw domowych podłączonych do sieci niskiego napięcia. W dalszej części niniejszego dokumentu wspomniane rynki zostaną przeanalizowane osobno.

Dostawy detaliczne energii elektrycznej do odbiorców końcowych podłączonych do sieci średniego, wysokiego i bardzo wysokiego napięcia

- (15) Jak potwierdzają władze włoskie, rynek dostaw detalicznych energii elektrycznej do odbiorców końcowych podłączonych do sieci średniego, wysokiego i bardzo wysokiego napięcia ma zasięg krajowy.

- (16) Zgodnie z dostępnymi informacjami⁽⁴⁾ łączny udział w rynku trzech największych sprzedawców detalicznych energii elektrycznej odbiorcom końcowym podłączonym do sieci średniego, wysokiego i bardzo wysokiego napięcia wynosi 43,89 %, co jest poziomem wystarczająco niskim⁽⁵⁾ i należy uznać, że świadczy o bezpośrednim podleganiu konkurencji.

- (17) Ze względu na właściwości odnośnego produktu (energia elektryczna) oraz małą dostępność lub całkowity brak odpowiednich produktów bądź usług zastępczych, w ocenie konkurencyjności rynków energii elektrycznej większego znaczenia nabiera konkurencja cenowa i kształtowanie cen. Wskaźnikiem istnienia konkurencji cenowej może być zatem liczba odbiorców zmieniających dostawcę, będąca w związku z tym „naturalnym wskaźnikiem skuteczności funkcjonowania konkurencji. Jeśli niewielu klientów decyduje się na zmianę, prawdopodobnie istnieje problem w funkcjonowaniu rynku, nawet jeśli weźmie się pod uwagę korzyści płynące z możliwości renegotiacji umów z dotychczasowym, dobrze znanym dostawcą”⁽⁶⁾.

- (18) Zgodnie z najnowszymi dostępnymi informacjami⁽⁷⁾ we Włoszech odsetek odbiorców zmieniających dostawcę przed właściwym terminem w 2008 r. wyniósł 32,50 % w przypadku dużych odbiorców przemysłowych oraz 32,80 % w przypadku odbiorców przemysłowych średniej wielkości. Jest to co prawda odsetek niższy niż np. w Austrii, gdzie w przypadku dużych i bardzo dużych odbiorców przemysłowych wyniósł on 41,5 %⁽⁸⁾, jednak wartość osiągnięta we Włoszech nadal jest istotna, gdyż dotyczy niemal jednej trzeciej dużych i średnich odbiorców przemysłowych. Ponadto rynek sprzedaży detalicznej odbiorcom końcowym podłączonym do sieci średniego, wysokiego i bardzo wysokiego napięcia nie podlega regulacji cenowej. Sytuacja we Włoszech pod względem zmiany dostawców oraz regulacji cen dla odbiorcy końcowego jest zatem zadowalająca i można uznać, że świadczy o bezpośrednim podleganiu konkurencji.

Dostawy detaliczne energii elektrycznej do odbiorców końcowych podłączonych do sieci niskiego napięcia

- (19) Co do odnośnego rynku geograficznego dostaw detalicznych, tradycyjnie uważa się, że ma on zasięg krajowy. W swoim wniosku spółka CVA traktuje rynek krajowy jako odnośny rynek dostaw detalicznych energii elektrycznej.

⁽¹⁾ Ustawa nr 99/2009 z dnia 23 lipca 2009 r.

⁽²⁾ SEC(2010) 251 zwany dalej „komunikatem z 2010 r.”

⁽³⁾ Tabela 3.1 załącznika technicznego (s. 12) do komunikatu z 2010 r.

⁽⁴⁾ Sprawozdanie roczne dotyczące stanu usług oraz działań regulacyjnych włoskiego Urzędu ds. Energii Elektrycznej i Gazu (AEEG) z dnia 31 marca 2009 r. (zwane dalej „sprawozdaniem rocznym AEEG z 2009 r.”), s. 76.

⁽⁵⁾ Odpowiada bardzo ściśle poziomowi koncentracji (43 %) stwierdzonemu na szwedzkim rynku detalicznym (zob. motyw 14 decyzji 2007/706/WE).

⁽⁶⁾ Komunikat Komisji z dnia 15 listopada 2005 r. z postępów w tworzeniu wewnętrznego rynku gazu ziemnego i energii elektrycznej (COM(2005) 568 wersja ostateczna) (zwany dalej „komunikatem z 2005 r.”), s. 9.

⁽⁷⁾ Tabela 2.2 załącznika technicznego do komunikatu z 2010 r.

⁽⁸⁾ Zob. motyw 13 decyzji 2008/585/WE.

- (20) Przy założeniu, że rynek geograficzny ma zasięg krajowy oraz na podstawie obecnie dostępnych informacji⁽¹⁾ wydaje się, że poziom koncentracji rynku dostaw detalicznych energii elektrycznej we Włoszech jest bardzo wysoki. Łączny udział w rynku trzech największych podmiotów zajmujących się sprzedażą detaliczną odbiorcom podłączonym do sieci niskiego napięcia wynosi 79,44 %, z czego największe przedsiębiorstwo samo posiada udział o wielkości 71,11 %. W tym kontekście należy również przytoczyć ustalone orzecznictwo⁽²⁾, w myśl którego „bardzo duże udziały w rynku są, z zastrzeżeniem wyjątkowych okoliczności, same w sobie dowodem istnienia pozycji dominującej. Taka sytuacja ma miejsce, w przypadku gdy udział w rynku wynosi 50 %”.
- (21) Ponadto rynek detaliczny we Włoszech dzieli się dodatkowo na trzy podkategorie, z których dwie pierwsze podlegają regulacji cenowej:
- a) usługa o podwyższonej ochronie dla gospodarstw domowych i małych przedsiębiorstw (zatrudniających nie więcej niż 50 pracowników i mających obroty nie większe niż 10 mln EUR) podłączonych do sieci niskiego napięcia, które nie podpisały umów zakupu na wolnym rynku. Świadczenie tej usługi jest zastrzeżone dla spółki Acquirente Unico SpA (zwanej dalej „jedynym nabywcą”);
  - b) usługa zabezpieczona dla wszystkich odbiorców niekwalifikujących się do usługi o podwyższonej ochronie, którzy nie podpisali umów zakupu na wolnym rynku. Ta usługa jest świadczona przed podmioty wybrane przez jednego nabywcę w drodze procedury konkurencyjnego przetargu; oraz
  - c) wolny rynek, czyli reszta rynku sprzedaży detalicznej.
- (22) Do celów niniejszej decyzji wspomnianych rynków nie należy jednak traktować jako niezależnych odnośnych rynków, gdyż odbiorcy mogą przenosić się z jednej podkategorii do drugiej, a ceny we wszystkich trzech podkategoriach są rynkowe⁽³⁾. Niemniej jednak, według sprawozdania rocznego AEEG z 2009 r., tzw. „rynek zmonopolizowany” obejmujący „usługę o podwyższonej ochronie” i „zabezpieczoną usługę” stanowi ok. 36 % całego rynku sprzedaży detalicznej. Ponadto, zgodnie z tym samym sprawozdaniem, usługa o podwyższonej ochronie odznacza się bardzo silną obecnością (84,3 %) jednego konkretnego dostawcy, czynnego także na wolnym rynku. Według władz włoskich odbiorcy postrzegają koszty zmiany dostawcy jako duże, a związane ze zmianą korzyści jako małe. To, w połączeniu z niskimi cenami w ramach usługi o podwyższonej ochronie, bardzo utrudnia nowym operatorom pozyskanie wystarczającej bazy odbiorców w tej podkategorii. Zasadniczo skutkuje to uprzywilejowaną pozycją operatorów świadczących usługę o podwyższonej ochronie czynnych również na wolnym rynku, gdyż odbiorcy rezygnujący z usługi o podwyższonej ochronie na rzecz usług wolnorynkowych lub odwrotnie często dokonują takiej zmiany, nie zmieniając przy tym dostawcy.
- (23) Jednakże na podstawie informacji otrzymanych od odpowiednich władz włoskich⁽⁴⁾ można stwierdzić do celów niniejszej decyzji, że rynek geograficzny sprzedaży detalicznej energii elektrycznej we Włoszech nie ma zasięgu krajowego, jak przyjmuje się tradycyjnie i jak zakłada wnioskodawca, lecz zasięg lokalny, obejmujący terytorium zwykle niewykraczające poza obszar gminy.
- (24) Przy braku informacji o poziomie konkurencji na każdym ze zdefiniowanych w ten sposób rynków lokalnych dostaw detalicznych energii elektrycznej do odbiorców końcowych podłączonych do sieci niskiego napięcia oraz biorąc pod uwagę wspomniane powyżej wątpliwości dotyczące poziomu konkurencji na rynku sprzedaży detalicznej odbiorcom podłączonym do sieci niskiego napięcia, analizowanego całościowo na poziomie krajowym, zgodnie z motywami 19–22, nie można stwierdzić, że spełniono warunki udzielenia zwolnienia na podstawie z art. 30 ust. 1 dyrektywy 2004/17/WE w odniesieniu do rynku dostaw detalicznych energii elektrycznej do odbiorców końcowych podłączonych do sieci niskiego napięcia we Włoszech.
- (25) W związku z tym dyrektywa 2004/17/WE nadal ma zastosowanie w odniesieniu do udzielania przez podmioty zamawiające zamówień mających na celu umożliwienie dostaw detalicznych energii elektrycznej do odbiorców końcowych podłączonych do sieci niskiego napięcia, prowadzonych we Włoszech oraz w odniesieniu do organizacji przez podmioty zamawiające konkursów na prowadzenie takiej działalności we Włoszech.

IV. WNIOSKI

- (26) Pod względem produkcji i sprzedaży hurtowej energii elektrycznej w Makroregionie Północ, sytuację można podsumować w następujący sposób: łączny udział w rynku trzech największych producentów jest umiarkowanie mały, a import znacznej ilości energii elektrycznej ma korzystny wpływ na konkurencję w tej makroregionie. Zgodnie z motywem 13, funkcjonowanie mechanizmu bilansującego nie stanowi przeszkody dla tego, aby rynek produkcji energii bezpośrednio podlegał konkurencji. W rezultacie można uznać, że w przypadku Makroregionu Północ wszystkie powyższe okoliczności świadczą o bezpośrednim podleganiu konkurencji.
- (27) W świetle okoliczności rozpatrywanych w motywach 8–13 należy uznać warunek bezpośredniego podlegania konkurencji ustanowiony w art. 30 ust. 1 dyrektywy 2004/17/WE za spełniony w zakresie produkcji i dostaw hurtowych energii elektrycznej w Makroregionie Północ.

⁽¹⁾ Sprawozdanie roczne AEEG z 2009 r.

⁽²⁾ Zob. pkt 328 wyroku Sądu Pierwszej Instancji z dnia 28 lutego 2002 r. w sprawie *Atlantic Container Line AB oraz inne przeciwko Komisji*, T-395/94 [2002] ECR, II-875.

⁽³⁾ W rzeczywistości ceny regulowane ustala się na podstawie cen na wolnym rynku.

⁽⁴⁾ Pismo włoskiego Urzędu Konkurencji 0032953 z dnia 20 maja 2010 r.

- (28) Ponadto jako że za spełniony uważa się warunek nieograniczonego dostępu do rynku, dyrektywa 2004/17/WE nie powinna mieć zastosowania w odniesieniu do udzielania przez podmioty zamawiające zamówień mających na celu umożliwienie produkcji energii elektrycznej i jej dostaw hurtowych w Makroregionie Północ ani w odniesieniu do organizacji przez podmioty zamawiające konkursów na prowadzenie takiej działalności w danym obszarze geograficznym.
- (29) W odniesieniu do sprzedaży detalicznej energii elektrycznej odbiorcom końcowym podłączonym do sieci średniego, wysokiego i bardzo wysokiego napięcia sytuację we Włoszech można podsumować w następujący sposób: łączny udział w rynku trzech największych przedsiębiorstw sprzedaży detalicznej jest mały, odsetek odbiorców zmieniających dostawcę przed punktem wycofania jest zadowalający, a ceny dla odbiorców końcowych nie są regulowane. Powyższe wnioski są również zgodne z opinią odpowiednich władz włoskich, według których omawiany rynek podlega konkurencji od szeregu lat i wynikający z tego poziom konkurencji jest zadowalający.
- (30) W świetle okoliczności rozpatrywanych w motywach 15–18 należy uznać warunek bezpośredniego podlegania konkurencji ustanowiony w art. 30 ust. 1 dyrektywy 2004/17/WE za spełniony w zakresie dostaw detalicznych energii elektrycznej do odbiorców końcowych podłączonych do sieci średniego, wysokiego i bardzo wysokiego napięcia na całym terytorium Republiki Włoskiej.
- (31) Ponadto jako że za spełniony uważa się warunek nieograniczonego dostępu do rynku, dyrektywa 2004/17/WE nie powinna mieć zastosowania w odniesieniu do udzielania przez podmioty zamawiające zamówień mających na celu umożliwienie dostaw detalicznych energii elektrycznej do odbiorców końcowych podłączonych do sieci średniego, wysokiego i bardzo wysokiego napięcia we Włoszech ani w odniesieniu do organizacji przez podmioty zamawiające konkursów na prowadzenie takiej działalności w danym obszarze geograficznym.
- (32) W świetle okoliczności rozpatrywanych w motywach 19–25 i biorąc pod uwagę wątpliwości dotyczące istnienia wystarczającej konkurencji na poziomie krajowym w zakresie dostaw detalicznych do odbiorców końcowych podłączonych do sieci niskiego napięcia, a ponadto przy braku szczegółowych informacji o każdym z odnośnych rynków lokalnych zdefiniowanych przez władze włoskie, nie można stwierdzić, że spełniono warunki udzielenia zwolnienia na podstawie art. 30 ust. 1 dyrektywy 2004/17/WE w odniesieniu do dostaw detalicznych energii elektrycznej do odbiorców końcowych podłączonych do sieci niskiego napięcia we Włoszech. W związku z tym dyrektywa 2004/17/WE nadal ma zastosowanie w odniesieniu do udzielania przez podmioty zamawiające zamówień mających na celu umożliwienie dostaw detalicznych energii elektrycznej do odbiorców końcowych podłączonych do sieci niskiego napięcia, prowadzonych we Włoszech oraz w odniesieniu do organizacji przez przedmioty zamawiające konkursów na prowadzenie takiej działalności we Włoszech. Ponieważ nadal będą mieć zastosowanie obowiązki statystyczne określone w art. 67, konieczne może być zapewnienie, aby zainteresowane podmioty zamawiające podjęły odpowiednie środki, takie jak rozdzielność funkcji kierowniczych i/lub księgowych, umożliwiającą im prawidłową sprawozdawczość w zakresie zamówień udzielanych w celu umożliwienia prowadzenia odnośnych rodzajów działalności, w stosunku do których na mocy niniejszej decyzji nie udzielono zwolnienia.
- (33) Przypomina się również, że zamówienia obejmujące kilka rodzajów działalności traktuje się zgodnie z art. 9 dyrektywy 2004/17/WE. W niniejszym kontekście oznacza to, że kiedy podmiot zamawiający udziela „mieszanego” zamówienia, to znaczy zamówienia mającego na celu wspieranie rodzajów działalności zarówno wyłączonych z zakresu stosowania dyrektywy 2004/17/WE, jak i niewyłączonych, należy brać pod uwagę rodzaje działalności, których zamówienie dotyczy zasadniczo. W przypadku takich mieszanych zamówień mających na celu zasadniczo wsparcie sprzedaży detalicznej energii elektrycznej odbiorcom końcowym podłączonym do sieci niskiego napięcia zastosowanie mają przepisy dyrektywy 2004/17/WE. Jeśli obiektywnie niemożliwe jest ustalenie, którego rodzaju działalności zamówienie dotyczy zasadniczo, zamówienia udziela się zgodnie z zasadami, o których mowa w art. 9 ust. 2 i 3.
- (34) Niniejsza decyzja odnosi się do stanu prawnego i faktycznego z okresu od lutego do maja 2010 r., ustalonego na podstawie informacji przedłożonych przez Republikę Włoską i przez spółkę CVA, komunikatów z 2005 r. i z 2010 r. oraz ich załączników technicznych, dokumentu służb Komisji z 2007 r., raportu końcowego i sprawozdania rocznego AEEG z 2009 r. Decyzja może ulec zmianie, jeśli nastąpią istotne zmiany sytuacji prawnej lub faktycznej, skutkujące naruszeniem warunków stosowania art. 30 ust. 1 dyrektywy 2004/17/WE w odniesieniu do dostaw hurtowych energii elektrycznej w Makroregionie Północ oraz dostaw detalicznych do odbiorców końcowych podłączonych do sieci średniego, wysokiego i bardzo wysokiego napięcia,
- PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:
- Artykuł 1
- Dyrektywa 2004/17/WE nie ma zastosowania do zamówień udzielanych przez podmioty zamawiające, mających na celu umożliwienie prowadzenia następujących rodzajów działalności:
- a) produkcja i dostawy hurtowe energii elektrycznej w Makroregionie Północ;
  - b) dostawy detaliczne energii elektrycznej do odbiorców końcowych podłączonych do sieci średniego, wysokiego i bardzo wysokiego napięcia na całym terytorium Republiki Włoskiej.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Włoskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 lipca 2010 r.

W imieniu Komisji

Michel BARNIER

Członek Komisji

CENY PRENUMERATY w 2010 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie CD-ROM	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie CD-ROM (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, CD-ROM dwa razy w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczym CD-ROM-ie.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Format CD-ROM zostanie w ciągu roku 2010 zastąpiony formatem DVD.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa oraz aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL